

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-157-19

Druk nr 3855
Warszawa, 28 października 2019 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku konieczności podjęcia natychmiastowych działań wobec osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 albo art. 22m ust. 2, w sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego chorobą szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną decyzja, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495), może być wydana również przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który zawiadamia o tym niezwłocznie odpowiednio właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji albo Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Dalsze postępowanie w sprawie jest prowadzone odpowiednio przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji albo Wojskową Inspekcję Sanitarną.”;
- 2) w art. 8 w ust. 6 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 430, 399, 447, 534 i 1571) oraz nie współpracowała z tymi organami.”;
- 3) w art. 8a:
  - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Sanitarny, kierując Państwową Inspekcją Sanitarną, może wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej:

    - 1) polecenia dotyczące:

- a) podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym zakresie,
  - b) współdziałania z innymi organami administracji publicznej;
- 2) polecenia realizacji dodatkowych zadań lub podjęcia określonych czynności, jeżeli właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie jest w stanie wykonać swoich ustawowych zadań ze względu na nieadekwatność posiadanych zasobów; o takim przypadku informuje wojewodę;
- 3) zalecenia i wytyczne określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań.”
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadku wystąpienia zagrożenia zdrowia publicznego, w szczególności zagrożenia epidemiologicznego lub zagrożenia jakości zdrowotnej żywności, Główny Inspektor Sanitarny koordynuje działalność organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w tym może wydawać polecenia realizacji zadań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniu i jego monitorowanie.”;
- 4) w art. 10:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny, jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie”;
  - b) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:
„4c. Inspektorami, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, mogą być osoby, które w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowały i nie służyły w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowały z tymi organami.”;
- 5) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. 1. Państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny, za zgodą wojewody właściwego ze względu na siedzibę odpowiednio państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

2. Zastępcę państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i zastępcę państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek, odpowiednio, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo właściwego państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na siedzibę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

4. Zastępcę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na wniosek właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

5. Powołanie na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego następuje na okres 5 lat.

6. Główny Inspektor Sanitarny i państwowy wojewódzki inspektor sanitarny mogą w każdym czasie odwołać, odpowiednio, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, państwowego granicznego inspektora sanitarnego albo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawia za tym interes służby, w szczególności jeżeli działalność tego państwowego inspektora sanitarnego lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w szczególności naruszyć bezpieczeństwo sanitarne na obszarze właściwości tego państwowego inspektora sanitarnego.

7. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, o którym mowa w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).”;

6) w art. 12 w ust. 1a uchyla się pkt 1;

7) w art. 12a uchyla się ust. 3a i 3b;

8) w art. 13:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.”,

b) w ust. 3 skreśla się przecinek oraz wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4 i 5”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Państwowy inspektor sanitarny i jego zastępca nie mogą wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody:

- 1) państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego – w przypadku państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych i ich zastępców;
- 2) Głównego Inspektora Sanitarnego – w przypadku państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych i ich zastępców oraz państwowych granicznych inspektorów sanitarnych i ich zastępców.

3b. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcy lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 3, lub naruszenie zakazu, o którym mowa w ust. 3a lub 3b, przez państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcę stanowi podstawę do odwołania go ze stanowiska.

5. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 3, składają odpowiednio:

- 1) państwowy powiatowy inspektor sanitarny i jego zastępca oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny i jego zastępca – wojewodzie;
- 2) państwowy graniczny inspektor sanitarny oraz jego zastępca – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.”;

9) uchyla się art. 20 i art. 20a;

10) po art. 22 dodaje się art. 22a–22w w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. W Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw

wewnętrznych, urządach obsługujących organy podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także na terenie tych jednostek i podmiotów, zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji finansowana z budżetu państwa.

2. Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonuje zadania poza terenem jednostek i podmiotów leczniczych, o których mowa w ust. 1, również w stosunku do:

- 1) pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych oraz urzędów obsługujących organy podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 2) funkcjonariuszy i pracowników Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa,
- 3) funkcjonariuszy i pracowników Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego

– w związku z wykonywaniem przez te osoby zadań służbowych.

3. Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji podlega ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 22b. Organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 2) państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołani do wykonywania zadań na obszarze poszczególnych województw.

Art. 22c. 1. Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 22d. 1. Głównym Inspektorem Sanitarnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może być osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1–6;
- 2) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Do naboru na stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 8–16.

3. Państwowym inspektorem sanitarnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może być osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5;
- 2) jest lekarzem lub posiada tytuł zawodowy magistra, lub inny równorzędny oraz uzyskała dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, kierując się rodzajem zadań i zakresem działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 22e. 1. Do państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne odnoszące się do osób, o których mowa w art. 2 pkt 11 tej ustawy.

2. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 1, Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji składa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

3. Państwowy inspektor sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji nie może wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

4. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami

państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub wywoływać podejrzenia o jego stronnicość lub interesowność.

5. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 1, lub naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 3 lub 4, przez państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stanowi podstawę do odwołania go ze stanowiska.

6. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 1, państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji składają Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 22f. 1. Państwową Inspekcją Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonuje zadania, przewidziane dla Głównego Inspektora Sanitarnego, w odniesieniu do jednostek, podmiotów leczniczych, pracowników i funkcjonariuszy, o których mowa w art. 22a ust. 1 i 2.

3. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonuje zadania przy pomocy państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Inspektoratu Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

4. Państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji realizują zadania państwowego wojewódzkiego, państwowego powiatowego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego w odniesieniu do jednostek, podmiotów leczniczych, pracowników i funkcjonariuszy, o których mowa w art. 22a ust. 1 i 2, korzystając z uprawnień i ochrony prawnej przewidzianej dla państwowych inspektorów sanitarnych.

Art. 22g. 1. Państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji są właściwi do wydawania decyzji administracyjnych w pierwszej instancji.

2. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania

administracyjnego w stosunku do państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawach określonych w art. 22a ust. 1 i 2.

3. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. W tych przypadkach Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji staje się organem pierwszej instancji.

Art. 22h. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może upoważnić na piśmie pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych dotyczących zagadnień sanitarnohigienicznych.

Art. 22i. Państwowy inspektor sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub upoważniony pracownik Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w związku z wykonywaniem zadań, ma prawo do:

- 1) wstępu o każdej porze do obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 i 2, a w przypadku stwierdzenia albo podejrzenia choroby zakaźnej lub zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi – również do znajdujących się na ich terenie kwater i lokali mieszkalnych, oraz do środków transportu znajdujących się w dyspozycji tych jednostek i podmiotów;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych niezbędnych w dochodzeniu epidemiologicznym lub do ustalenia wykroczeń związanych ze stanem higienicznym;
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
- 5) nakazania, w drodze decyzji, usunięcia w określonym terminie stwierdzonych uchybień higienicznych i zdrowotnych;
- 6) wydania niezbędnych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego decyzji o unieruchomieniu obiektu, zakładu pracy, jego części (stanowiska pracy lub urządzenia), wyłączeniu z eksploatacji środka transportu, wycofaniu z obrotu środka spożywczego, przedmiotu użytku lub innego wyrobu mogącego mieć

wpływ na zdrowie ludzi albo o podjęciu lub zaprzestaniu innych działań, jeżeli naruszenie wymagań higienicznych i zdrowotnych spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia na terenie obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 i 2, lub w stosunku do osób, o których mowa w art. 22a ust. 2; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;

- 7) stosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 29.

Art. 22j. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przedstawia analizę i ocenę stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędów obsługujących organy podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, corocznie w pierwszym kwartale, za rok ubiegły;
- 2) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – odpowiednio Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu i Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, co najmniej raz na dwa lata.

Art. 22k. 1. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wydaje legitymacje służbowe organom i pracownikom Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Organy i pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przy wykonywaniu swoich uprawnień i obowiązków posługują się legitymacją służbową Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz upoważnieniem, jeżeli zostało im wydane.

Art. 22l. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji:

- a) na terenie jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz urzędów obsługujących organy podległe temu ministrowi lub przez niego nadzorowane,
  - b) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz pracowników jednostek, o których mowa w lit. a
    - uwzględniając specyfikę zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji;
- 2) wzór:
- a) legitymacji służbowej Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji,
  - b) upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych, o którym mowa w art. 22h
    - uwzględniając potrzebę zapewnienia identyfikacji osób posługujących się tymi dokumentami.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz w stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uwzględniając specyfikę zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji.

Art. 22m. 1. W jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz w podmiotach, w tym spółkach, utworzonych przez te jednostki, urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej, podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych oraz w stosunku do wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Wojskowa Inspekcja Sanitarna finansowana z budżetu państwa.

2. Wojskowa Inspekcja Sanitarna wykonuje zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej również poza terenem jednostek i podmiotów, o których mowa w ust. 1, w stosunku do:

- 1) żołnierzy służby czynnej;
- 2) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;
- 3) żołnierzy wojsk obcych i ich personelu cywilnego, przemieszczających się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywających na tym terytorium.

3. Wojskowa Inspekcja Sanitarna podlega Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 22n. 1. Organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego;
- 2) Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 3) komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej i wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej – zgodnie z właściwością miejscową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22w.

2. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wykonują zadania przy pomocy wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej będących podmiotami leczniczymi finansowanymi z budżetu państwa oraz jednostkami wojskowymi w rozumieniu art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 i 2020).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego może upoważnić na piśmie organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w ust. 1 pkt 3, do

wykonywania zadań tej Inspekcji poza właściwością miejscową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22w.

Art. 22o. 1. Osoby pełniące funkcje organów, o których mowa w art. 22n ust. 1, są wyznaczane na stanowiska służbowe i zwalniane z nich w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330, 730 i 1726).

2. Stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego może zajmować osoba spełniająca wymagania przewidziane dla żołnierzy zawodowych oraz określone w art. 8 ust. 6.

3. Stanowiska, o których mowa w art. 22n ust. 1 pkt 2 i 3, mogą zajmować osoby:

- 1) spełniające wymagania:
  - a) przewidziane dla żołnierzy zawodowych,
  - b) określone w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 4;
- 2) będące lekarzami lub posiadające tytuł zawodowy magistra, lub równorzędny, które uzyskały dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22w.

Art. 22p. 1. W zakresie działania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zadania na zasadach i w trybie przewidzianym dla:

- 1) Głównego Inspektora Sanitarnego – wykonuje Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego oraz Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 2) państwowych inspektorów sanitarnych – wykonują komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej w zakresie określonym w ust. 2 oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej.

2. Komendant wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej jest organem właściwym w pierwszej instancji w sprawach:

- 1) higieny radiacyjnej;
- 2) zapobiegawczego nadzoru sanitarnego w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej dla budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych na terenie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz w rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych.

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do komendantów wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej oraz wojskowych inspektorów sanitarnych wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej w sprawach określonych w art. 22m ust. 1 i 2, a także do Szefa Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępcy Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w zakresie spraw rozpatrywanych w pierwszej instancji.

Art. 22q. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego przedstawia corocznie, w drugim kwartale, Ministrowi Obrony Narodowej analizę i ocenę stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 22m ust. 1, za rok ubiegły.

Art. 22r. Zadania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej realizują:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego oraz Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego – w komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia;
- 2) komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej – w strukturze jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 22s. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla państwowych inspektorów sanitarnych.

Art. 22t. Wojskowi inspektorzy sanitarni, o których mowa w art. 22n ust. 1, w związku z wykonywaniem zadań, mają prawo do:

- 1) wstępu o każdej porze do obiektów:
  - a) jednostek i podmiotów określonych w art. 22m ust. 1, oraz do środków transportu, uzbrojenia i sprzętu wojskowego znajdujących się w dyspozycji tych jednostek i podmiotów, a także na okręty Marynarki Wojennej, w tym do pomieszczeń i urządzeń wchodzących w ich skład,
  - b) zajmowanych przez żołnierzy wojsk obcych i ich personel cywilny przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przemieszczających się przez to terytorium,

- c) będących w trakcie budowy prowadzonej na terenie jednostek i podmiotów określonych w art. 22m ust. 1;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;
  - 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych niezbędnych w dochodzeniu epidemiologicznym lub do ustalenia wykroczeń związanych ze stanem higienicznym;
  - 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
  - 5) nakazania, w drodze decyzji, usunięcia w określonym terminie stwierdzonych uchybień higienicznych i zdrowotnych;
  - 6) wydania niezbędnych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego decyzji o unieruchomieniu lub wyłączeniu z eksploatacji obiektu, okrętu Marynarki Wojennej, zakładu pracy, jego części (stanowiska pracy lub urządzenia), środka transportu, uzbrojenia i sprzętu wojskowego, wycofaniu z obrotu środka spożywczego, przedmiotu użytku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo o podjęciu lub zaprzestaniu innych działań, jeżeli naruszenie wymagań higienicznych i zdrowotnych spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia na terenie obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22m ust. 1, lub obiektów określonych w pkt 1 lit. b, lub w stosunku do osób, o których mowa w art. 22m ust. 2; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;
  - 7) stosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 29.

Art. 22u. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej podczas realizacji zadań posługują się legitymacją służbową wojskowego inspektora sanitarnego wydawaną przez Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego na czas pełnienia funkcji.

Art. 22w. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) siedziby i właściwość miejscową organów, o których mowa w art. 22n ust. 1 pkt 3, oraz tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną,
- 2) wzór legitymacji służbowej organów, o których mowa w art. 22n ust. 1,
- 3) wykaz dodatkowych kwalifikacji mających zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej

– uwzględniając rodzaj i charakter wykonywanych zadań, specyfikę zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, w tym zadań realizowanych poza granicami kraju, sprawność

funkcjonowania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz potrzebę zapewnienia identyfikacji jej organów.”;

11) art. 31a otrzymuje brzmienie:

„Art. 31a. 1. Główny Inspektor Sanitarny może podejmować czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. W tych przypadkach Główny Inspektor Sanitarny staje się organem pierwszej instancji.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może podejmować czynności należące do zakresu działania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub zawłość sprawy. W tych przypadkach państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.”.

Art. 2. 1. Państwowi inspektorzy sanitarni powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje przez okres, na jaki zostali powołani, albo do czasu ich odwołania.

2. Państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje do czasu ich odwołania.

3. Osoby pełniące funkcje organów, o których mowa w art. 22n ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyznaczone na stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje przez okres, na jaki zostały wyznaczone, albo do czasu zwolnienia ich z tych stanowisk na zasadach określonych w ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330, 730 i 1726).

4. Pierwsze oświadczenia w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 8 i art. 10 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, właściwi inspektorzy sanitarni składają w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, stanowi podstawę odwołania właściwego inspektora.

6. Zgody udzielone państwowym inspektorom sanitarnym i ich zastępcom oraz państwowym inspektorom sanitarnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność po tym dniu.

Art. 3. Statuty i regulaminy organizacyjne stacji sanitarno-epidemiologicznych nadane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Postępowania kontrolne prowadzone przez Państwową Inspekcję Sanitarną, Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Wojskową Inspekcję Sanitarną wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Postępowania kontrolne w podmiotach, o których mowa w art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Postępowania administracyjne, w tym postępowania wszczęte w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 2, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi do czasu ich zakończenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

Celem projektowanych regulacji jest poprawa sytuacji przedsiębiorców w świetle działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Propozycja nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59), zwanej dalej „ustawą o Państwowej Inspekcji Sanitarnej”, ma na celu zmianę struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej w warunkach zespolenia z administracją rządową w województwie i w powiecie w latach 1999–2001 oraz 2010–2019, jak również doświadczenia działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikające z decyzji podejmowanych bezpośrednio przez Głównego Inspektora Sanitarnego dowiodły, że zwiększenie roli koordynacyjno-nadzorczej Głównego Inspektora Sanitarnego jest niezbędne dla zapewnienia skutecznego nadzoru w zakresie zdrowia publicznego oraz podejmowania decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb sanitarno-epidemiologicznych w całym kraju.

Powyższe rozwiązanie stanowi także wzmocnienie wojewody jako organu reprezentującego rząd w terenie, a także przyczyni się do poprawy ochrony praw przedsiębiorców, których skuteczne zapewnienie było utrudnione w istniejącej, rozproszonej strukturze.

Należy podkreślić, że projektowane zmiany stanowią odpowiedź na postulowaną zarówno przez organizacje związkowe, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jak i związki pracodawców potrzebę przekształcenia struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W licznych wystąpieniach kierowanych do Głównego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Zdrowia wskazywano w szczególności na następujące kwestie:

- 1) potrzebę przywrócenia funkcjonalnego podporządkowania merytorycznego struktur Państwowej Inspekcji Sanitarnej, szczególnie w obszarach finansowania, unifikacji procedur nadzoru i działań przeciwepidemicznych oraz mechanizmów nadzoru merytorycznego i kontroli w strukturach Państwowej Inspekcji Sanitarnej (uchwała Rady Sanitarno-Epidemiologicznej);
- 2) zapewnienie optymalnej sytuacji prowadzenia właściwej polityki bezpieczeństwa sanitarnego na poziomie lokalnym i ogólnokrajowym przez zachowanie pionowej struktury Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w której Główny Inspektor Sanitarny koordynuje i nadzoruje ustawową działalność państwowych inspektorów sanitarnych (stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej);

- 3) brak bezpośredniego wpływu Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego na działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego (stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia);
- 4) konieczność wprowadzenia zmian w sposobie powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu kompetencji do powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, którzy obecnie nie posiadają służbowego przełożenia wobec merytorycznie podległych sobie organów (stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia);
- 5) potrzebę wprowadzenia zarządzania hierarchicznego, które skuteczniej zapewni realizację jednolitej strategii i polityki rządu w obszarze ochrony zdrowia publicznego oraz skutecznie koordynowaną przez Głównego Inspektora Sanitarnego działalność wszystkich organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zapewniając jej wysoką sprawność działania (stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia);
- 6) powrót do pionowej struktury Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz poprawę sytuacji płacowej wszystkich pracowników zatrudnionych w Państwowej Inspekcji Sanitarnej (stanowisko Rady Branżowej Pracowników Inspekcji Sanitarnej).

Projektowane regulacje przyznają Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu dodatkowe uprawnienia i kompetencje w związku z realizacją zadań w obszarze zdrowia publicznego oraz zapewnieniem bezpieczeństwa sanitarnego kraju – zmiana struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz sposobu powoływania jej organów, przez zmianę art. 10 i art. 11 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Ponadto w projekcie dodano przepisy, zgodnie z którymi określonych stanowisk w inspekcjach nie mogą zajmować osoby współpracujące z organami bezpieczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Z dniem 1 stycznia 2010 r., w związku z wejściem w życie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. poz. 753, z późn. zm.), zespolono organy

Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego. Zatem od dnia 1 stycznia 2010 r. zarówno Minister Zdrowia, któremu podlega Państwowa Inspekcja Sanitarna, jak i Główny Inspektor Sanitarny, który kieruje i nadzoruje działania służb sanitarno-epidemiologicznych, zostali pozbawieni realnych instrumentów oddziaływania na podległe im służby, a ich wpływ na funkcjonowanie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie jest precyzyjnie zdefiniowany.

Funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej w warunkach zespolenia z administracją rządową w województwie i w powiecie w latach 2010–2018 oraz doświadczenia działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikające z decyzji podejmowanych bezpośrednio przez Głównego Inspektora Sanitarnego dowiodły, że zwiększenie zakresu kompetencji Głównego Inspektora Sanitarnego jest niezbędne dla zapewnienia skuteczniejszego, lepiej skoordynowanego nadzoru w zakresie zdrowia publicznego oraz podejmowania decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb sanitarno-epidemiologicznych w całym kraju. Przyznanie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu nowych kompetencji umożliwia zapewnienie ciągłości w kierowaniu i nadzorowaniu działalności Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez naczelny organ administracji, który jest odpowiedzialny za zdrowie publiczne.

Sprawny przepływ informacji między Głównym Inspektorem Sanitarnym i terenowymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest podstawą do szybkiego reagowania w pojawiających się sytuacjach kryzysowych, a także realizowania bieżącego nadzoru między innymi nad warunkami sanitarno-higienicznymi oraz produkcji żywności pochodzenia niezwierzęcego i kontrolą żywności będącej w obrocie. Zawarte w projekcie ustawy rozwiązania zagwarantują możliwość sprawowania kompleksowego nadzoru nad funkcjonowaniem Państwowej Inspekcji Sanitarnej i będą miały pozytywny wpływ na efektywność, celowość i spójność jej działania, a tym samym na bezpieczeństwo zdrowotne społeczeństwa.

Projekt ustawy zakłada przyznanie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, kierującemu Państwową Inspekcją Sanitarną, kompetencji do wydawania organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej poleceń (które ze swojej istoty będą mieć wiążący charakter). Projekt ustawy zakłada, że Główny Inspektor Sanitarny może:

- 1) wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej polecenia podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym

- zakresie – chodzi o polecenia podjęcia określonych czynności mieszczących się we właściwości danego państwowego inspektora sanitarnego;
- 2) określać zasady postępowania oraz współdziałania z innymi organami administracji publicznej – dotyczy to uprawnień Głównego Inspektora Sanitarnego do określania zasad postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia zdrowia publicznego przykładowo (zagrożenia epidemiologicznego lub jakości zdrowotnej żywności), a także sposobu współdziałania z innymi organami;
  - 3) wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej polecenia realizacji dodatkowych zadań lub podjęcia określonych czynności, o czym informuje właściwego wojewodę, jeżeli właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie jest w stanie wykonać swoich ustawowych zadań ze względu na nieadekwatność posiadanych zasobów – chodzi o polecenia realizacji zadań lub podjęcia czynności państwowemu inspektorowi sanitarnemu (w szczególności na terenie poza jego właściwością), których właściwy państwowy inspektor sanitarny nie jest w stanie wykonać z uwagi na nieadekwatność posiadanych zasobów;
  - 4) wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej zalecenia i wytyczne określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań – dotyczy to określania standardów postępowania oraz stosowanych procedur działania.

Ponadto Główny Inspektor Sanitarny będzie koordynował działalność organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w ramach czego będzie mógł wydawać tym organom polecenia (które również ze swojej istoty będą mieć wiążący charakter) realizacji określonych zadań, w przypadku wystąpienia zagrożenia zdrowia publicznego, w szczególności zagrożenia epidemiologicznego lub jakości zdrowotnej żywności. Propozycja zmian ma charakter przepisu szczególnego, doprecyzowującego kompetencje Głównego Inspektora Sanitarnego, ogólne kompetencje w zakresie kierowania Państwową Inspekcją Sanitarną należy bowiem odróżnić od koordynowania działalności jej poszczególnych organów (pozostających organami zespolonej administracji rządowej). Główny Inspektor Sanitarny powinien mieć zapewnioną możliwość przeciwdziałania zagrożeniom za pośrednictwem organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwłaszcza w sytuacji wymagającej współdziałania z wojewodami.

Powyższe uprawnienia mają szczególne znaczenie w odniesieniu do sytuacji kryzysowych, które wymagają szybkiego działania i zdecydowanej reakcji na pojawiające się zagrożenia dla

zdrowia publicznego. Jednocześnie biorąc pod uwagę pojawiające się niebezpieczeństwa w obszarze bezpieczeństwa żywności oraz znaczny wzrost zachorowań na choroby zakaźne (w szczególności na odrę¹⁾) – wzrost od 13 przypadków w 2005 r. do ponad 500 przypadków tylko w I kwartale 2019 r.) oraz obserwowany w ostatnich latach znaczny spadek poziomu wyszczepialności, z czym związane jest ryzyko wystąpienia epidemii, niezbędne jest zapewnienie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu możliwości realnego i bezpośredniego wpływu na działania podejmowane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Projekt zakłada także ustanowienie państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organem zespolonej administracji rządowej w województwie, co również przyczyni się do sprawnej realizacji jednolitej strategii i polityki państwa w obszarze ochrony zdrowia publicznego, w tym w zakresie zagrożeń epidemiologicznych oraz bezpieczeństwa żywności. Proponowane rozwiązanie organizacyjne zapewni także efektywniejsze i lepiej skoordynowane działanie oraz współpracę organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w poszczególnych województwach.

Zmiany proponowane w projektowanej ustawie wpisują się szczególnie w potrzebę zapewnienia skuteczniejszego, lepiej skoordynowanego oraz jednolicie sprawowanego w skali całego kraju nadzoru nad bezpieczeństwem epidemiologicznym oraz bezpieczeństwem żywności. System urzędowej kontroli żywności ma bowiem w sposób całościowy zapewniać ochronę zdrowia i życia konsumentów żywności. Proponowane zmiany zagwarantują możliwość sprawowania kompleksowego nadzoru nad funkcjonowaniem organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i będą miały pozytywny wpływ na efektywność, celowość i spójność jej działania, a tym samym na bezpieczeństwo zdrowotne społeczeństwa.

Zmiana struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie uzależnia możliwości wydawania przez Głównego Inspektora Sanitarnego podległym organom poleceń dotyczących podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych od informowania każdorazowo właściwego wojewody lub starosty. Informacje takie będą natomiast przekazywane w ramach zasady współdziałania organów. W ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostaje zmieniony art. 8a ust. 3, który obliuguje Głównego Inspektora Sanitarnego do informowania właściwego wojewody lub starosty o wydaniu tego typu

---

¹⁾ W 2018 r. liczba przypadków odrzy wyniosła 339, podczas gdy w 2017 r. było ich zaledwie 63. W okresie 1 stycznia – 15 czerwca 2019 r. zarejestrowano 1137 przypadków odrzy, w tym 618 wymagało hospitalizacji, 740 zachorowań potwierdzono laboratoryjnie.

polecenia. Zwiększone podporządkowanie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest gwarancją sprawnego zarządzania w obszarze zdrowia publicznego, w sposób jednolity i skoordynowany, a zwłaszcza szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe wymagające podjęcia pilnych i skoordynowanych działań.

Należy również podkreślić, że powyższe zmiany stanowią realizację rekomendacji Rady OECD dotyczącej Przywództwa i Potencjału Służby Publicznej w zakresie zapewnienia każdemu aktorowi instytucjonalnemu w systemie zatrudnienia publicznego odpowiedniego mandatu oraz zasobów niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania (IV.1.d.)²⁾. Celem projektowanych zmian jest bowiem stworzenie responsywnej i adaptacyjnej struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która będzie zdolna do efektywnej realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego oraz szybkiego reagowania na zmieniające się okoliczności.

Z uwagi na powyższe są konieczne również zmiany w sposobie powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Optymalnym rozwiązaniem będzie przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, którzy w aktualnym porządku prawnym nie posiadają służbowego przełożenia wobec merytorycznie podległych sobie organów, kompetencji do powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Zmianie ulegnie art. 11 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przez uprawnienie:

- 1) państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego do powoływania i odwoływania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i jego zastępcy;
- 2) Głównego Inspektora Sanitarnego do powoływania (za zgodą wojewody) i odwoływania państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i jego zastępcy oraz państwowego granicznego inspektora sanitarnego i jego zastępcy.

Projekt zakłada, że powoływanie i odwoływanie państwowych inspektorów sanitarnych będzie możliwe za zgodą wojewody właściwego ze względu na siedzibę odpowiednio państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego. Projektowane rozwiązanie przyczyni się do zapewnienia spójności działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie standardów sprawowania nadzoru sanitarno-epidemiologicznego.

---

²⁾ OECD, Recommendation of the Council on Public Service Leadership and Capability, OECD/LEGAL/0445.

Wprowadzane zmiany dotyczą właściwości i trybu postępowania przy odwoływaniu organów, nie ulega zmianie, w stosunku do obowiązującego stanu prawnego, katalog przesłanek, których wystąpienie uzasadniałoby odwołanie państwowego inspektora sanitarnego. Należy podkreślić, że z uwagi na szerokie spektrum działalności państwowych inspektorów sanitarnych oraz ich rozległe kompetencje za niezasadne należy uznać enumeratywne i konkretne wskazywanie przesłanek, których spełnienie uzasadniałoby odwołanie państwowego inspektora sanitarnego. Celem projektowanej zmiany jest zapewnienie możliwości kompleksowej oceny działalności danego państwowego inspektora sanitarnego przez organ nadrzędny.

W obecnym stanie prawnym Główny Inspektor Sanitarny, mimo przyznanej mu kompetencji do kierowania Państwową Inspekcją Sanitarną, nie ma zagwarantowanej możliwości korzystania w sposób swobodny z pełnego wachlarza środków oddziaływania na organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Z uwagi na fakt, że to Główny Inspektor Sanitarny ustala ogólne kierunki działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz koordynuje i nadzoruje działalność tych organów, zwiększenie zakresu kompetencji kierowniczych Głównego Inspektora Sanitarnego należy uznać za w pełni uzasadnione. Główny Inspektor Sanitarny powinien mieć zapewnioną możliwość skutecznego realizowania zadań z zakresu zdrowia publicznego za pośrednictwem podległych mu organów, a proponowane zmiany są warunkiem koniecznym do uzyskania przez Głównego Inspektora Sanitarnego realnego zwierzchnictwa nad realizacją zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną oraz możliwości ich sprawnej koordynacji. Proponowana struktura organizacyjna oparta na bezpośrednich zależnościach osobowych i możliwości wpływu na działalność organów podległych, w postaci m.in. wydawania wytycznych, zaleceń i poleceń, daje większą gwarancję sprawnego realizowania zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej i efektywniej zabezpiecza interes publiczny, przede wszystkim zdrowie i życie obywateli.

W związku ze zmianą organów powołujących państwowych wojewódzkich i państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych oraz ich zastępców zostanie również wprowadzona zmiana w zakresie składania oświadczeń o stanie majątkowym przez zmianę art. 13 ust. 5 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Przedmiotowe oświadczenia będą składane do organu powołującego, tj. państwowy powiatowy inspektor sanitarny i jego zastępca oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny i jego zastępca będzie składał oświadczenie

województwie, a państwowy graniczny inspektor sanitarny oraz jego zastępca – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.

W projektowanej ustawie uchyla się art. 12a ust. 3a i 3b ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej stanowiący, że w związku z informacją o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu albo województwa, którą państwowy powiatowy inspektor sanitarny oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przedstawiają przynajmniej raz w roku, odpowiednio, radzie powiatu albo sejmikowi województwa, służy prawo występowania z wnioskami o podjęcie działań przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej w celu zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego. Również wójt (burmistrz, prezydent miasta) w przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego ma prawo występowania do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia. Przepisy te wymagają uchylecia ze względu na uprawnienia organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które w razie stwierdzenia naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych nakazują, w drodze decyzji administracyjnych, usunięcie w ustalonym terminie stwierdzonych uchybień. Zatem to organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej ma uprawnienia do egzekwowania usunięcia zagrożenia i zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego. Pozostawiony natomiast został przepis art. 12a ust. 3 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej – celowe jest bowiem, aby władze samorządowe dysponowały informacją o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu i województwa. Rada powiatu i sejmik województwa, jako organy stanowiące i kontrolne odpowiednio: samorządu powiatowego i samorządu województwa, dysponując taką informacją, mogą podejmować działania służące poprawie bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego w przypadku zaistnienia takiej konieczności.

W ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostaje uchylony art. 12 ust. 1a pkt 1, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym lub w których powiat jest podmiotem dominującym, co skutkowało nieefektywnym wydatkowaniem środków finansowych. Państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni po dniu 1 stycznia 2010 r. przejęli nadzór między innymi nad podmiotami leczniczymi, domami pomocy społecznej, obiektami sportowo-rekreacyjnymi i kulturalno-widowiskowymi, placówkami oświatowo-wychowawczymi. Aktualnie w nadzorze państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych pozostaje ponad 12 000 obiektów (w szczególności

nadzór państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego jest utrudniony ze względu na znaczne odległości obiektów podlegających kontroli od jego siedziby, nawet ponad 100 km). Łącznie koszty związane ze sprawowaniem nadzoru nad różnymi obiektami przez państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych wynoszą rocznie ponad 1 200 000 zł. Zmiana ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej i uchylenie art. 12 ust. 1a pkt 1 wpłynę na wzrost efektywności wydatkowania środków finansowych. Wprowadzenie tego przepisu do ustawy w 2010 r. wynikało z konieczności zapobieżenia potencjalnemu konfliktowi interesów, bowiem w warunkach zespolenia ten sam państwowy powiatowy inspektor sanitarny, który jest powoływany przez starostę, sprawowałby nadzór nad obiektami, dla których starosta jest organem założycielskim lub organem prowadzącym lub w których powiat jest podmiotem dominującym. W nowej strukturze organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej przepis ten stanie się bezprzedmiotowy. W związku z tą zmianą przewiduje się przepis przejściowy, zgodnie z którym postępowania kontrolne wszczęte przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi do czasu ich zakończenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych. Dotyczy to również postępowań administracyjnych, w tym postępowań wszczętych w wyniku kontroli.

Ponadto doprecyzowana zostanie kwestia wydawania zgód na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przez państwowych inspektorów sanitarnych. W art. 13 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej dodane zostaną ust. 3a i 3b uprawniające do podejmowania dodatkowych zajęć zarobkowych przez państwowych wojewódzkich, państwowych granicznych i państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych po uzyskaniu zgody – odpowiednio – Głównego Inspektora Sanitarnego i państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, tj. organu powołującego na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego i wykonującego wobec tego inspektora obowiązki w zakresie prawa pracy. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność. Naruszenie tej zasady stanowi podstawę do odwołania z zajmowanego stanowiska.

Projektowana ustawa dostosowuje również przepisy w zakresie właściwości do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez organy Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Wojskowej Inspekcji

Sanitarnej (proponowane zmiany mają głównie charakter porządkujący). W obwieszczeniu Ministra Obrony Narodowej wyszczególniono bowiem jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, ze szczególnym wyróżnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa. Dotychczasowa treść art. 20a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej określa właściwość organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej tylko wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, tym samym ściśle interpretując przepisy ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, kompetencje Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nie obejmują podmiotów wymienionych jako jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej. Jednakże bieżący i zapobiegawczy nadzór sanitarny był i nadal jest realizowany przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek i instytucji wojskowych wymienionych w części II załącznika do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 września 2019 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, a przedmiotowa działalność nie budziła żadnych kontrowersji. Dostrzegając istotne znaczenie dla Ministra Obrony Narodowej jednostek i instytucji wojskowych określonych jako jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, wskazane jest pozostawienie ich w nadzorze sanitarnym sprawowanym przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Pozwoli to na zapewnienie bezpieczeństwa sanitarnohigienicznego i osłony przeciwepidemicznej wszystkim żołnierzom i pracownikom wojska. Jednocześnie, z uwagi na posiadane przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej kompetencje w zakresie medyczno-wojskowego wyszkolenia personelu i specyficznego sprzętu, zapewni to odpowiedni nadzór w wyspecjalizowanych w wojsku obszarach (monitorowanie poziomów pól magnetycznych, promieniowania mikrofalowego, jonizującego oraz narażenia na szczególnie niebezpieczne bojowe środki chemiczne i biologiczne). W nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej precyzyjnie określa się sprawowanie nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej także wobec podmiotów leczniczych tworzonych przez Ministra Obrony Narodowej tak, aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie. Proponowane zmiany ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikają również z potrzeby dostosowania jego terminologii do regulacji

zawartych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190, z późn. zm.). Mają one charakter formalno-prawny i nie nakładają na organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nowych zadań ani nie powodują zwiększenia wydatków na ich działalność ponad koszty, które wynikają z już obowiązujących przepisów ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W projekcie ustawy dodano natomiast przepisy art. 22i oraz art. 22t określające szczegółowy zakres uprawnień Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Z uwagi na fakt, że uregulowania te mają charakter materii ustawowej, zostały one przeniesione z aktów wykonawczych do ustawy. Regulują specyficzny charakter zadań wykonywanych przez te inspekcje.

Wprowadza się zmiany w art. 31a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej stanowiącym, że Główny Inspektor Sanitarny może podejmować czynności należące do zakresu działania i właściwości państwowego inspektora sanitarnego lub przekazać je do załatwienia innemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. W tych przypadkach Główny Inspektor Sanitarny albo inny państwowy inspektor sanitarny staje się organem pierwszej instancji.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanych rozwiązań, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Zdrowia</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Konrad Miłoszewski – Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia tel. 22 8312132 e-mail: dep-pr@mz.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 11.10.2019 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD57</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Z dniem 1 stycznia 2010 r., na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. poz. 753, z późn. zm.), zespolono organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego z terenową administracją rządową, odpowiednio, w powiecie i w województwie. Skutkiem takiego działania jest utrudniona koordynacja działań poszczególnych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Do negatywnie ocenianych przez projektodawcę przejawów funkcjonowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w obecnej strukturze organizacyjnej należą przede wszystkim:

- 1) brak możliwości skutecznego i bezpośredniego oddziaływania Głównego Inspektora Sanitarnego na działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego;
- 2) trudności w synchronizacji nakładanych na organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej zadań;
- 3) pozbawienie Głównego Inspektora Sanitarnego i państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego rzeczywistych uprawnień władczych, tj. możliwości powoływania, odpowiednio, inspektorów wojewódzkich i inspektorów powiatowych. Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59) stanowi, że państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje starosta, który jednak nie finansuje jego działalności i nie wydaje wytycznych do planów pracy (wydaje je państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie wytycznych Głównego Inspektora Sanitarnego);
- 4) nadmierne – w ocenie projektodawcy – koszty sprawowania nadzoru sanitarnego związane z powierzeniem tego zadania państwowym wojewódzkim inspektorom sanitarnym na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym, co skutkuje nieefektywnym wydatkowaniem środków finansowych. Państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni po dniu 1 stycznia 2010 r. przejęli nadzór, m.in. nad podmiotami leczniczymi, domami pomocy społecznej, obiektami sportowo-rekreacyjnymi i kulturalno-widowiskowymi, placówkami oświatowo-wychowawczymi. Aktualnie w nadzorze państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych pozostaje 12 435 obiektów. Nadzór państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych jest utrudniony ze względu na znaczne odległości obiektów podlegających kontroli od siedziby organu (nawet ponad 100 km). Na koszt kontroli składa się, m.in.: koszt dojazdu do kontrolowanego obiektu (koszty biletów komunikacji publicznej, ekwiwalenty za paliwo, koszty eksploatacji i paliwa do samochodów służbowych), koszt godzin nadliczbowych. Dotarcie do obiektów kontrolowanych, ze względu na duże odległości, zajmuje nawet do 2 godzin. Powoduje to znaczne ograniczenie czasu przeznaczonego na dokonanie czynności kontrolnych.

Na powyższe problemy zwracały również uwagę m.in. organizacje związkowe, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz związki pracodawców. W licznych wystąpieniach kierowanych do Głównego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Zdrowia wskazywały one w szczególności na następujące kwestie:

- 1) potrzebę przywrócenia funkcjonalnego podporządkowania merytorycznego struktur Państwowej Inspekcji Sanitarnej, szczególnie w obszarach finansowania, unifikacji procedur nadzoru i działań przeciwepidemicznych oraz mechanizmów nadzoru merytorycznego i kontroli w strukturach Państwowej Inspekcji Sanitarnej (uchwała Rady Sanitarnej-Epidemiologicznej);
- 2) zapewnienie optymalnej sytuacji do prowadzenia właściwej polityki bezpieczeństwa sanitarnego na poziomie lokalnym i ogólnokrajowym przez zachowanie pionowej struktury Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w której Główny Inspektor Sanitarny koordynuje i nadzoruje ustawową działalność państwowych inspektorów sanitarnych (stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej);
- 3) brak bezpośredniego wpływu Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego na działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego (stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia);

- 4) konieczność wprowadzenia zmian w sposobie powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu kompetencji do powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, którzy obecnie nie posiadają służbowego przełożenia wobec merytorycznie podległych sobie organów (stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia);
- 5) potrzebę wprowadzenia zarządzania hierarchicznego, które skuteczniej zapewni realizację jednolitej strategii i polityki rządu w obszarze ochrony zdrowia publicznego oraz skutecznie koordynowaną przez Głównego Inspektora Sanitarnego działalność wszystkich organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zapewniając jej wysoką sprawność działania (stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia);
- 6) powrót do pionowej struktury Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz poprawa sytuacji płacowej wszystkich pracowników zatrudnionych w Państwowej Inspekcji Sanitarnej (stanowisko Rady Branżowej Pracowników Inspekcji Sanitarnej).

Propozycja nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej ma na celu zmianę struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej w warunkach zespolenia z administracją rządową w województwie i w powiecie w latach 1999–2001 oraz 2010–2019, jak również doświadczenia działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikające z decyzji podejmowanych bezpośrednio przez Głównego Inspektora Sanitarnego dowiodły, że zwiększenie roli koordynacyjno-nadzorczej Głównego Inspektora Sanitarnego jest niezbędne dla zapewnienia skutecznego nadzoru w zakresie zdrowia publicznego oraz podejmowania decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb sanitarno-epidemiologicznych w całym kraju. Stanowi także wzmocnienie wojewody jako organu reprezentującego Rząd w terenie, a także przyczyni się do poprawy ochrony praw przedsiębiorców, których skuteczne zapewnienie było utrudnione w istniejącej, rozproszonej strukturze.

Potrzebę wprowadzenia przedmiotowych zmian potwierdza również analiza bieżącej działalności i funkcjonowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej przeprowadzona w oparciu o następujące dokumenty: „Stan Sanitarny Kraju w roku 2018”¹⁾ oraz „Nowe Narkotyki w Polsce 2017–2018 – Raport Głównego Inspektora Sanitarnego”²⁾.

Ponadto celem nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest wprowadzenie zmiany w przepisach regulujących funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie wymagań kwalifikacyjnych dla państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz dla pracowników wykonujących czynności kontrolne, a także usankcjonowanie faktycznych kompetencji organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ze szczególnym wyróżnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa. Proponowane zmiany wynikają z konieczności dostosowania przepisów ustawy do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w Ministerstwie Obrony Narodowej, jak również z potrzeby dostosowania terminologii do regulacji zawartych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190, z późn. zm.). Jednocześnie przepisy ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostaną uzupełnione o regulacje dotyczące organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz właściwości instancyjnej.

W projekcie ustawy dodano przepisy art. 22i oraz art. 22t określające szczegółowy zakres uprawnień Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Z uwagi na fakt, że uregulowania te mają charakter materii ustawowej, zostały one przeniesione z aktów wykonawczych do ustawy. Regulują specyficzny charakter zadań wykonywanych przez te inspekcje.

Należy również podkreślić, że projektowane zmiany stanowią realizację Rekomendacji Rady OECD dotyczącej Przywództwa i Potencjału Służby Publicznej w zakresie zapewnienia każdemu aktorowi instytucjonalnemu w systemie zatrudnienia publicznego odpowiedniego mandatu oraz zasobów niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania (IV.1.d.)³⁾. Celem projektowanych zmian jest bowiem stworzenie responsywnej i adaptacyjnej struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która będzie zdolna do efektywnej realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego oraz szybkiego reagowania na zmieniające się okoliczności.

Ponadto projektowane rozwiązania przyczynią się do zapewnienia skutecznej realizacji urzędowych kontroli żywności przeprowadzanych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia odpowiedniego i adekwatnego poziomu urzędowych kontroli żywności w przedstawionym zakresie wynika z art. 78 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE)

¹⁾ <https://gis.gov.pl/wp-content/uploads/2019/09/SSK-2018-www-1.pdf>.

²⁾ https://gis.gov.pl/wp-content/uploads/2019/07/Gis_RAPORT-2018_SPIS.pdf.

³⁾ OECD, *Recommendation of the Council on Public Service Leadership and Capability*, OECD/LEGAL/0445.

nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/ 74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/ EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Ustanowienie państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organem zespolonej administracji rządowej w województwie.
2. Dostosowanie przepisów ustawy do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez państwowych inspektorów sanitarnych oraz przyznanie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu nowych kompetencji w obszarze w zakresie w jakim kieruje on Państwową Inspekcją Sanitarną.
3. Przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu kompetencji do powoływania państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych (za zgodą właściwego wojewody) oraz przywrócenie kompetencji państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu do powoływania państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych, jako optymalnego rozwiązania w strukturze organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
4. Uchylenie w art. 12 w ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym. Uregulowanie kwestii wydawania zgód na dodatkowe zatrudnienie dla państwowych inspektorów sanitarnych.
5. Doprecyzowanie przepisów związanych z pełnieniem funkcji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i potencjalnych konfliktów interesów wynikających z pełnienia tych funkcji.
6. Wprowadzenie zmian w zakresie wymagań kwalifikacyjnych dla państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz dla pracowników wykonujących czynności kontrolne, gwarantujących zaspokojenie potrzeb kadrowych tej Inspekcji.
7. Dostosowanie przepisów ustawy do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej podległe Ministrowi Obrony Narodowej.

Jedynym sposobem osiągnięcia celów sanacyjnych, stawianych sobie przez projektodawcę, jest ich realizacja przez ingerencję legislacyjną. Są to zmiany niezwykle istotne z punktu widzenia systemowego i funkcjonalnego (zmiany obejmują zasady kreacji organów, rozstrzygają o zasadach nadrzędności/podległości itp.), a zatem nie sposób dokonać ich (a dokładniej – osiągnąć celów się za nimi kryjących) przez działania pozalegisłacyjne (np. przez zmianę sposobu interpretacji przepisów, wydawanie określonych rekomendacji itp.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Zdrowia	1	1) ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej; 2) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 95).	Uzyskanie przez Ministra Zdrowia jako organu, któremu PIS podlega, szerszych możliwości decydowania o sposobach realizacji zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną (decydowanie w sensie sprawowania nadzoru w zakresie zdrowia publicznego) jako pewną całość, w różnych aspektach jej funkcjonowania.
Główny Inspektor Sanitarny (GIS)	1	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Uzyskanie szerszego zakresu kompetencji i narzędzi umożliwiających GIS kreowanie wizji Państwowej Inspekcji Sanitarnej i decydowania o kierunkach jej działania, w tym zwłaszcza przypisanie GIS uprawnień władczych w zakresie powoływania państwowych wojewódzkich inspektorów

			sanitarnych.
Starosta	314	Dane własne.	PPIS przestaną być organami rządowej administracji zespolonej w powiecie. Starosta nie będzie organem, powołującym/odwołującym PPIS.
Państwowi Wojewódzcy Inspektorzy Sanitarni (PWIS)	16	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Zmiany w zakresie realizowanych zadań, powoływania, podporządkowania i funkcjonowania tych organów.
Państwowi Powiatowi Inspektorzy Sanitarni (PPIS)	318	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Zmiany w zakresie realizowanych zadań, powoływania, podporządkowania i funkcjonowania tych organów.
Państwowi Graniczni Inspektorzy Sanitarni (PGIS)	10	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Zmiany w zakresie realizowanych zadań, powoływania, podporządkowania i funkcjonowania tych organów.
Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane	106	Obwieszczenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 września 2019 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych (M.P. poz. 986).	Usystematyzowanie sprawowania nadzoru przez Wojskową Inspekcję Sanitarną w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej.
Wojewodowie	16	Ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464).	Wzmocnienie wojewody jako organu reprezentującego Rząd w terenie. Zmiana w zakresie powoływania państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.
Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji lub przez niego nadzorowane	39	Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji lub przez niego nadzorowanych (M.P. poz. 965).	Usystematyzowanie sprawowania nadzoru przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji lub przez niego nadzorowanych.
Obywatele	38 406 tys.	Biuletyn Statystyczny Nr 2/2019 Głównego Urzędu Statystycznego (stan na styczeń 2019 r.)	Poprawa bezpieczeństwa w obszarze zdrowia publicznego przez zapewnienie skutecznego i lepiej skoordynowanego nadzoru w tym obszarze oraz podejmowania decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem prekonsultacji. Potrzebę zmian istniejącego porządku prawnego zgłaszały organizacje związkowe, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz związki pracodawców.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania w terminie: 27 września 2016 r. – 11 października 2016 r. do następujących podmiotów:

- 1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” – Sekcji Krajowej Pracowników Stacji Sanitarно-Epidemiologicznych;
- 2) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 5) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia – Rady Branżowej Pracowników Inspekcji Sanitarnej;
- 6) Ogólnopolskiej Konfederacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 7) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 8) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 9) Naczelnej Rady Lekarskiej;
- 10) Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych;
- 11) Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych;
- 12) Naczelnej Rady Aptekarskiej;
- 13) Krajowej Rady Fizjoterapeutów;
- 14) Rady Dialogu Społecznego;
- 15) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 16) Związku Powiatów Polskich;
- 17) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 18) Konfederacji Lewiatan;
- 19) Związku Pracodawców Business Centre Club;
- 20) Związku Pracodawców Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- 21) Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny;
- 22) wojewodów.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji i opiniowania dołączonym do niniejszej oceny skutków regulacji.

Projekt ustawy został zamieszczony, zgodnie z postanowieniami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Ponadto, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), z chwilą przekazania projektu ustawy do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia.

W związku z dokonanyimi w projekcie ustawy zmianami, projekt ustawy został przedstawiony do konsultacji publicznych i opiniowania w trybie § 48 ust. 2–4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów w terminie: 31 lipca 2017 r. – 16 sierpnia 2017 r. Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania dołączonym do niniejszej oceny skutków regulacji.

Aktualna wersja projektu zawiera zmiany w stosunku do projektu, który był przedmiotem konsultacji publicznych w 2017 r., jednakże z uwagi na fakt, że zdecydowana większość zmian albo była już przedmiotem konsultacji publicznych albo została usunięta z projektu, obecnie nie zachodzi konieczność ponownego przeprowadzania konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Skutki wynikające z wejścia w życie przepisów proponowanych w projekcie ustawy dla Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w tym Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zostaną sfinansowane w ramach limitów wydatków zaplanowanych dla poszczególnych części budżetowych na dany rok, w tym w ramach limitu na wynagrodzenia, bez konieczności jego zwiększania. Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki budżetu państwa na ten cel.</p> <p>Wydatki związane z funkcjonowaniem Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zostaną sfinansowane w ramach wydatków obronnych określonych w art. 7 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP (Dz. U. z 2019 r. poz. 1453 i 2020).</p>
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wprowadzenie proponowanych zmian w tym dotyczących struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie będzie wiązało się z koniecznością dokonania przesunięć między częściami budżetu państwa.</p> <p>Zmiana struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie będzie, co do zasady, generowała dodatkowych kosztów dostosowawczych w zakresie sektora finansów publicznych. Po wejściu w życie projektowanej ustawy zakłada się stopniowy wzrost efektywności wydatkowania środków finansowych w związku z uchynieniem w art. 12 w ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Środki finansowe przeznaczane aktualnie na sprawowanie przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego nadzoru nad obiektami, dla których starosta jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym, będą mogły być wykorzystane na realizację innych zadań ustawowych, np. zwiększenie liczby kontroli czy badań laboratoryjnych, co przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli.</p> <p>Wprowadzenie ww. przepisu do ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w 2010 r. wynikało z konieczności zapobieżenia potencjalnemu konfliktowi interesów, bowiem ten sam państwowy powiatowy inspektor sanitarny, który jest powoływany przez starostę, sprawowałby nadzór nad obiektami, dla których starosta jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym. W nowej strukturze organizacyjnej, zakładającej ustanowienie państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organem administracji niespolonej, przepis ten stanie się bezprzedmiotowy. Roczny koszt sprawowania nadzoru przez państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ww. ustawy wynosi ponad 1 200 000 zł. Powyższą kwotę oszacowano na podstawie wyliczeń przeprowadzonych przez państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych. Dokonując obliczeń kosztów sprawowania nadzoru na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni brali pod uwagę: liczbę podmiotów podlegających nadzorowi w poszczególnych województwach, liczbę prowadzonych kontroli w ciągu roku kalendarzowego, koszty dojazdu do obiektów nadzorowanych (koszty biletów komunikacji publicznej, ekwiwalenty za paliwo, koszty eksploatacji i paliwa do samochodów służbowych), koszt pracy w godzinach nadliczbowych. W związku z powyższym w ujęciu pieniężnym stan projektowany nie zmieni się w stosunku do stanu obecnego. Zmiana ustawy poprawi natomiast efektywność wydatkowania środków finansowych. Z uwagi na fakt, że działalność Państwowej Inspekcji Sanitarnej od wielu lat jest znacznie niedofinansowana wszelkie ewentualne oszczędności, które mogą pojawić się w związku z wejściem w życie projektowanych zmian, zostaną przeznaczone na bieżące funkcjonowanie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej</p> <p>Wprowadzenie proponowanych powyżej zmian nie będzie wiązało się z koniecznością dokonania przesunięć między częściami budżetu państwa.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zmiana ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej usprawni funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej, co przyczyni się do ułatwienia dostępu do właściwego państwowego inspektora sanitarnego przedstawicielom podmiotów podlegających dotychczas kontroli na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, co w konsekwencji przełoży się na realizację postulatu skracania czasu na załatwianie spraw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana regulacja zapewni sprawny nadzór w obszarze zdrowia publicznego, warunków dotyczących dystrybucji detalicznej produktów leczniczych, a także w zakresie ochrony życia i zdrowia konsumentów oraz pacjentów – a tym samym będzie mieć pozytywny wpływ na obywateli.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projektowana regulacja zapewni sprawny nadzór w obszarze zdrowia publicznego, warunków dotyczących dystrybucji detalicznej produktów leczniczych, a także ochronę życia i zdrowia konsumentów oraz pacjentów, w tym osób starszych i niepełnosprawnych.						
Niemierzalne		Nie dotyczy.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.
--	--------------

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
 Na skutek uchylecia w art. 12 w ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni przejmą nadzór nad podmiotami, które aktualnie pozostają w nadzorze państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych. Przewiduje się, że zmiana ta ułatwi dostęp do właściwego

państwowego inspektora sanitarnego przedstawicielom podmiotów podlegających kontroli, co w konsekwencji przełoży się na realizację postulatu skracania czasu na załatwianie spraw, ponieważ dzięki zmianie w ww. zakresie, usprawniony zostanie proces załatwiania spraw w stacjach sanitarno-epidemiologicznych.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie dotyczy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

W wyniku wprowadzenia proponowanych zmian w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, będzie następowało doskonalenie koordynacji pracy organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Nastąpi to m.in. na skutek przyznania Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu nowych kompetencji. Polecając podjęcie określonych czynności lub realizacji dodatkowych zadań, Główny Inspektor Sanitarny będzie miał realną możliwość reagowania na pojawiające się zagrożenia zdrowia publicznego.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów projektowanej ustawy nastąpi z dniem jej wejścia w życie. Z dniem 1 stycznia 2020 r. zostaną wprowadzone zmiany w strukturze organizacyjnej organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz nastąpi usprawnienie ich funkcjonowania. Wejście w życie projektu ustawy będzie skutkowało koniecznością wydania aktów wykonawczych:

- 1) rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej, w którym zostaną określone:
  - a) siedziby i właściwość miejscowa organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz tryb wykonywania zadań przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej,
  - b) wzór legitymacji służbowej organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej,
  - c) wykaz dodatkowych kwalifikacji mających zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych określającego dodatkowo kwalifikacje, jakie powinni spełniać kandydaci na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, kierując się rodzajem zadań i zakresem działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 3) rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych określającego tryb wykonywania zadań oraz wzór legitymacji i upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 4) rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych określającego tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz w stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja rozwiązań wprowadzanych w projektowanych przepisach, których dotyczy niniejsza ocena skutków regulacji, będzie możliwa najwcześniej po upływie roku ich funkcjonowania, a zatem po roku obowiązywania znowelizowanych przepisów w obrocie prawnym. Wynikiem ewaluacji będą sprawozdania z roku funkcjonowania wprowadzonych zmian przedstawione odpowiednio przez Głównego Inspektora Sanitarnego nie później niż do dnia 31 marca 2021 r.

W ramach ewaluacji projektu zostanie w szczególności dokonana analiza opisowo-statystyczna efektywności wprowadzonych rozwiązań.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania.

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania na podstawie § 48 ust. 2–4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw uwagi zgłosili: Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny, Naczelna Rada Lekarska, NSZZ „Solidarność”, Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej, wojewodowie.

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Lp.	Przepis	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko lub opinia podmiotu zgłaszającego uwagę	Stanowisko Głównego Inspektoratu Sanitarnego
1.	Art. 1 pkt 3	Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny	Powinno być „czynności zapobiegawczych i kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym zakresie.”.	Uwaga częściowo uwzględniona Ponieważ polecenia wydawane przez Głównego Inspektora Sanitarnego mogą dotyczyć czynności zapobiegawczych i kontrolnych jak również wyłącznie czynności zapobiegawczych albo czynności kontrolnych. W celu ujęcia tych wszystkich możliwości użyto spójnika „LUB”.
2.	Art. 1 pkt 4	Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny	Do rozważenia ewentualne skreślenie fakultatywnej formy „może”.	Uwaga nieuwzględniona. Fakultatywna forma „może” pozwala na ustalenie przez ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej wskazanie w rozporządzeniu państwowych portowych inspektorów sanitarnych. Projektowana zmiana wynika ze specyfiki i odmienności czynności dokonywanych przez granicznych inspektorów sanitarnych, aktualnie właściwych dla obszarów przejść granicznych rzecznych i morskich, portów morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych.
3.	Art. 1 pkt 10 dodać dodatkowy pkt	Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego - Państwowy Zakład Higieny	Propozycja dodania art. 25a w brzmieniu: „ W kontroli prowadzonej przez Państwowego Powiatowego lub Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego na wniosek ich lub Głównego Inspektora Sanitarnego mogą brać udział pracownicy Głównego Inspektoratu Sanitarnego, pracownicy Krajowych Jednostek Specjalistycznych, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r.	Uwaga nieuwzględniona Państwowa Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego. Upoważnieni przez jej organy pracownicy są uprawnieni do przeprowadzania kontroli. Natomiast np. instytuty badawcze realizują zadania określone w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

			o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1866), pracownicy Instytutów Badawczych prowadzących działalność w obszarze zdrowia publicznego lub konsultanci właściwi dla przedmiotu kontroli.”. Proponowana zmiana przyczyni się do wzmocnienia nadzoru sanitarno-epidemiologicznego poprzez udział w kontrolach osób posiadających wiedzę specjalistyczną. Rozwiązanie takie funkcjonowało i sprawdzało się w przeszłości.	(Dz. U. z 2017 r. poz. 1158 i 1452) związane z prowadzeniem badań naukowych i prac rozwojowych ukierunkowanych na ich wdrożenie i zastosowanie w praktyce. Włączenie zatem innych podmiotów w realizację zadań PIS wymagałoby zmian w koncepcji funkcjonowania PIS (zmian systemowych).
4.	Art. 1 pkt 6	Związek Powiatów Polskich	Nawet w przypadku wdrożenia modelu administracji niespolonej nie ma żadnych racjonalnych przesłanek do odebrania organom jednostek samorządu terytorialnego do występowania wnioskami o podjęcie działań w celu zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego lub o podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia. Nie są nam znane przypadki aby samorzady nadużywały tej kompetencji a umożliwia ona szybkie reagowanie w przypadku zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców (art. 12a ust. 3a i 3b ustawy).	Uwaga nieuwzględniona
5.	Uwaga ogólna	Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego - Państwowy Zakład Higieny	Proponuje się zmianę w całości ustawy zwrotu „bezpieczeństwo sanitarne” na „bezpieczeństwo sanitarno-epidemiologiczne”. Proponowana zmiana pozwoli na objęcie pełnego zakresu zdarzeń odpowiadającego zakresowi działań Państwowego Inspektora Sanitarnego.	Uwaga nieuwzględniona Należy zauważyć że w pojęcie bezpieczeństwo sanitarno-epidemiologiczne nie jest używane w systemie prawa.
6.	Uwaga ogólna	Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej	„...wada polegająca na usytuowaniu organu właściwego w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w całkowitej zależności od organu odwoławczego a mianowicie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny jako organ właściwy zostałby pracownikiem wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, która podlega organowi wyższego stopnia w rozumieniu Kpa, czyli Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi	Uwaga nieuwzględniona Należy zauważyć, że mamy do czynienia z 2 reżimami prawnymi. Państwowy Inspektor Sanitarny jako organ stosownie do swoich kompetencji podejmuje decyzje w I instancji niezależnie. Natomiast skutek który powstaje w sferze prawa pracy prowadzący do nawiązania stosunku pracy, wypłaty wynagrodzenia oraz miejsca wykonywania, a także kierowania powiatową stacją

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

			Sanitarnemu.”.	<p>sanitarno-epidemiologiczną nie ma wpływu na działanie państwowego inspektora sanitarnego jako organu a tylko i wyłącznie na prawa i obowiązki wynikające uregulowań zawartych w Kodeksie pracy.</p> <p>Uwaga nie jest w pełni zrozumiała w odniesieniu do „organu właściwego w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego”. Prawdopodobnie autor uwagi miał na myśli pojęcie organu administracji publicznej, który rozstrzyga sprawy w trybach przewidzianych przez kodeks postępowania administracyjnego. Samej definicji organu administracji publicznej nie ma jednak natomiast w żadnej ustawie prawa administracyjnego. Jedynie treść art. 5 § 2 pkt 3 Kpa. wskazuje, poprzez enumeratywne wyliczenie, że przez organy administracji publicznej rozumie się ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty, którym z mocy prawa lub na podstawie porozumienia przekazano wykonywanie zadań z zakresu administracji publicznej.</p> <p>W powyższym katalogu znajduje się zatem Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, który stosownie do treści projektowanego przepisu jest organem administracji publicznej.</p> <p>Do cech konstytuujących organ należy bowiem zaliczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) istnienie organu w sensie abstrakcyjnym tj. niezależnie od obsady personalnej – piastuna organu, 2) jest wyodrębniony organizacyjnie, co oznacza, że istnieją kryteria pozwalające odróżnić go od innego organu lub podmiotu administrującego, ponadto istnieją przepisy organizacyjne lub są podejmowane czynności, które dotyczą właśnie tego wyodrębnionego organu, 3) działa w imieniu i na rachunek państwa, 4) jest wyposażony w atrybuty władztwa administracyjnego: zdolność do autokratywnej konkretyzacji norm prawnych, domniemanie legalności tych działań, możliwości zastosowania przymusu,
--	--	--	----------------	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

				<p>5) jest powołany do bezpośredniej realizacji dobra wspólnego w granicach przyznanych mu przez prawo kompetencji.</p> <p>Od tak rozumianego pojęcia samego organu należy odróżnić urząd tego organu, który w sensie strukturalno-organizacyjnym jest zespołem osób związanych z organem i przydzielonym mu do pomocy w realizacji jego funkcji. W działalności zewnętrznej organu niejednokrotnie działalność aparatu pomocniczego tj. urzędników (sensu largo) jest odczytywana jako działalność organu. Należy zatem stwierdzić, że istota organu jest ściśle związana z konstrukcją normatywną, jaką jest jednostka organizacyjna wyodrębniona i posiadająca własną, tzn. wydzieloną od osób fizycznych, podmiotowość prawną. Każda jednostka organizacyjna należy w istocie do bytów abstrakcyjnych, która istnieje na mocy kształtujących jej byt przepisów prawa – przyjętej koncepcji funkcjonowania. Drugorzędną kwestią jest to czy taka jednostka ma posiadać zdolność prawną, gdyż elementem konstrukcyjnym takiej jednostki organizacyjnej jest istnienie co najmniej jednego organu. Zatem ustanowienie struktury organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej stosownie do treści projektowanego przepisu nie narusza istoty działania organów administracji publicznej w zakresie zachowania gwarancji praw stron postępowań administracyjnych prowadzonych przez Państwową Inspekcję Sanitarną.</p> <p>Zasada dwuinstancyjności, której jak należy stwierdzić dotyczy przedmiotowa uwaga, sprowadza się niezmiennie od czasu jej ustanowienia do poszerzenia praw obywateli i wzmacniania ochrony strony przed niekorzystnymi dla niej rozstrzygnięciami, poprzez wzmacniającą kontrolę instancyjną w toku postępowania.</p> <p>Istotą tej zasady nie jest jednak to, że w sprawie zapadły dwa rozstrzygnięcia dwóch organów różnych stopni, co i tak jest zagwarantowane poprzez przyjęcie projektowanego rozwiązania, a to, aby rozstrzygnięcia te były poprzedzone przeprowadzeniem przez każdy z organów, który wydał decyzję, postępowania umożliwiającego osiągnięcie celów, dla jakich postępowanie to jest prowadzone. Oznacza to, że poza tym, że w danej sprawie zapadły dwie następujące po sobie decyzje organów różnych stopni, decydujące jest to, aby przeprowadzono dwukrotnie merytoryczne</p>
--	--	--	--	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

				postępowanie, dwukrotnie oceniono dowody, dwukrotnie w sposób rzeczowy i poważny przeanalizowano wszelkie argumenty i opinie co w konsekwencji doprowadzi do wydania takiego rozstrzygnięcia, które najlepiej odpowiadać będzie prawu, interesowi publicznemu i słusznym interesom stron.
7.	Uwaga ogólna	Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej	„Zmiana statutu powiatowych stacji z jednostek budżetowych na jednostki organizacyjne wojewódzkich stacji (art. 1 pkt 9) budzi m.in. następujące wątpliwości: powiatowe stacje utracą autonomię co do sposobu wydatków środków finansowych i mogą nie być w stanie wykonywać pewnych zadań, oraz może to skutkować zwolnieniami pracowników spowoduje umniejszenie roli powiatowych stacji, która de facto wykonuje zadania inspekcji sanitarnej osłabia działanie, odbierze decyzyjność i spowoduje wolniejsze działanie administracyjne, zatarta została odpowiedzialność, brak instancyjności.”.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Utrata autonomii co do sposobu wydatkowania środków finansowych nie wpłynie na wykonywanie zadań ustawowych, a zasady celowości, gospodarności i rzetelności wydatkowania środków finansowych muszą być zachowane.</p> <p>W celu zapewnienia ciągłości pracy pracownikom powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, w projekcie ustawy zawarto przepis stanowiący o tym, że pracownicy powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownikami powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznej będących jednostkami organizacyjnymi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych, na obszarze działania których się znajdują. Przepisy art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.</p> <p>Zmiana sposobu zorganizowania przepływów finansowych wewnątrz Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie wpływa na decyzyjność i nie spowoduje wolniejszego działania administracyjnego. Nie jest jasne z jakiego względu uwaga wskazuje zatarcie odpowiedzialności, gdyż poziom rozliczalności i odpowiedzialności organu jakim jest Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny pozostaje w zasadzie niezmienna.</p> <p>Wskazać także należy, że zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej na terenie powiatu realizuje Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, a nie stacja sanitarno-epidemiologiczna, która stanowi jedynie aparat pomocniczy i wykonuje zadania organu.</p> <p>W odniesieniu do braku instancyjności – vide stanowisko w lp. 5.</p>

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

8.	Uwaga ogólna	Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej	<p>„Domagamy się: – 1 miesięcznego terminu na zgłaszanie swoich uwag zgodnie z informacją zawartą w uzasadnieniu do projektu ustawy, – w przyszłości dołączenie dokumentów (projektów aktów prawnych) przynajmniej w formie elektronicznej.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>W pkt 5 OSR 30 dniowy termin na zgłaszanie uwag dotyczył projektu ustawy przekazywanego do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania w dniu 27 września 2016 r. natomiast projekt przekazywany przy piśmie z dnia 31 lipca 2017 r. był przesyłany w trybie w trybie § 48 ust 2–4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, z 14-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. Stosownie bowiem do § 48 ust. 4 ww. Regulaminu do przekazywania zmienionego projektu dokumentu Rządowego i zajmowania stanowisk stosuje się odpowiednio m.in. § 40 ust. 3 tego regulaminu, który wskazuje termin 14-dniowy jako niewymagający szczegółowego uzasadnienia. Ponadto projekt ustawy był dostępny w wersji elektronicznej. Został bowiem zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.</p>
9.	Uwaga ogólna	Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia i Pomocy Społecznej	<p>„Niepokojący i niejasny jest zapis w art. 8.1, 8.3, 8.4, 8.5. Z jednej strony art. 1 pkt 9d (4.5) wynika, że czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników powiatowych stacji dokonuje państwowy powiatowy inspektor sanitarny, któremu podlega stacja, a art. 8.5 stanowi, że wojewódzkie stacje sanitarno-epidemiologiczne stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z mocy prawa, stronami w dotychczasowych stosunkach pracy z pracownikami powiatowych stacji, będących jednostkami organizacyjnymi wojewódzkich stacji. Istnieje możliwość, że w powiatowych stacjach będzie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, a Dyrektorem stacji powiatowych będzie Wojewódzki Inspektor, co niesie za sobą możliwość decydowania o pracownikach powiatowych stacji.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy odróżnić pojęcie pracodawcy od pojęcia osoby wykonującej czynności z zakresu prawa pracy. Pracodawcą będzie wojewódzka stacja sanitarno-epidemiologiczna dla swojej jednostki organizacyjnej – powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej. Natomiast wszystkie czynności związane ze stosunkiem pracy pracowników powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej będącej jednostką organizacyjną wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej wykonywać będzie państwowy powiatowy inspektor sanitarny.</p>

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

10.	Uwaga ogólna	Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej	<p>Centralizacja PIS jest niekorzystna, w kontekście realizacji zadań województwa i powiatu jako jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>Zmiana nie znajduje dostatecznego merytorycznego uzasadnienia, ponieważ to wojewoda oraz starosta ponoszą odpowiedzialność za bezpieczeństwo w województwie oraz powiecie, co powinno być ściśle powiązane z możliwością sprawowania nadzoru nad jednostkami Inspekcji Sanitarnej na poziomie województw oraz powiatów.</p> <p>Zgłoszono również zastrzeżenia wobec planowanego wyłączenia obowiązku informowania wojewody lub starosty o poleceniach wydawanych organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez Głównego Inspektora Sanitarnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Stosownie do treści obowiązujących przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jest ona powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego. Główny Inspektor Sanitarny ustala ogólne kierunki działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz koordynuje i nadzoruje działalność tych organów. Należy zatem podkreślić, że to Główny Inspektor Sanitarny nadzoruje działalność merytoryczną wykonywaną przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a nie jest to wojewoda. Wprowadzenie dualizmu w tym zakresie, tj. przekazania aspektów organizacyjno-finansowych wojewodzie, a merytorycznych Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, skutkuje fragmentaryzacją realizowanej funkcji zdrowia publicznego jedynie do koncepcji bezpieczeństwa zdrowotnego.</p> <p>W odniesieniu do uwagi dotyczącej obowiązku informowania wojewody lub starosty o wydanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego poleceniach organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które funkcjonuje w obecnym stanie prawnym, wynika z faktu, że realizacja tych poleceń może być związana z zaangażowaniem dodatkowych środków finansowych. W przypadku pionizacji, obowiązek ten nie znajduje uzasadnienia. Zatem obowiązek informacyjny przekazania stosownych informacji wojewodzie lub staroście pozostaje zasadny jedynie w sytuacjach, w których przepisy prawa wskazują na obowiązek współdziałania.</p>
11.	Uwaga ogólna (art. 8 i 9)	Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność”	<p>Wada prawna polegająca na usytuowaniu organu właściwego w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w całkowitej zależności od organu odwoławczego a mianowicie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny jako organ właściwy zostałby pracownikiem Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej, która podlega organowi wyższego stopnia w rozumieniu Kpa, czyli Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Vide stanowisko w lp. 4, 5, 6.</p>

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

		<p>Projekt zmienia status Powiatowej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej, przestaje ona być podmiotem leczniczym, przestaje być dysponentem środków budżetowych trzeciego stopnia, a staje się jedną z komórek organizacyjnych Wojewódzkiej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej.</p> <p>W rozwiązaniach legislacyjnych przyjętych w kwestionowanym projekcie zabrakło postanowień, iż Główny Inspektor Sanitarny ma status dysponenta głównego budżetu państwa oraz podmiotu tworzącego wszystkie stacje sanitarno-epidemiologiczne a zatem również Powiatowe Stacje Sanitarно-Epidemiologiczne. Jest to rozwiązanie niekorzystne, powodujące utratę stanowisk pracy przez administrację i działy finansowe. Powiatowe Stacje od lat funkcjonują jako jednostki budżetowe pracując w budżecie zadaniowym i przywrócenie pionowego podporządkowania organów inspekcji sanitarnej nie wymaga ingerencji powodującej utratę przez stacje samodzielności zarządzania finansami dotyczącymi ich stacji. Mając na uwadze rozwój historyczny i ewolucje terenowego aparatu administracji państwowej organy niezespólone powinny być wyposażone we własne kompetencje i być niezależne. Reforma zaproponowana w obecnym kształcie zmierza do wchłonięcia struktur powiatowych w wojewódzkie i jest sprzeczna z głównymi założeniami reformy wprowadzającej trójszczeblowy podział terytorialny kraju.</p> <p>Zaproponowana nowelizacja zmierza do likwidacji Powiatowych Stacji Sanitarно-Epidemiologicznych, które przekształcą się w jednostki organizacyjne Wojewódzkiej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej, PSSE utracą samodzielność finansową i możliwość działania we własnym imieniu, co jest sprzeczne z trójszczeblowym podziałem terytorialnym kraju i z założeniami reformy wprowadzającej samorząd terytorialny.</p>	
--	--	---	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

12.	Art. 1	<p>Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność”</p>	<ul style="list-style-type: none"> - pkt 4 lit. a w ust. 1 pkt 2-4 – brak nazwania państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i powiatowego organem administracji niezespólonej; - pkt 4 lit. b ust. 4 – PPIS kieruje działaniem PSSE, a jednocześnie pracownicy podlegają WSSE; - pkt 4 lit. d w ust. 4b brak doprecyzowania, kto jest podmiotem tworzącym dla powiatowej stacji; - pkt 5 ustala nowe brzmienie art. 11 ustawy o PIS gdzie całkowicie pomija się jako konsultującego prezydenta lub starostę powiatu, dla którego powołuje się PPIS. <p>Właściwe byłoby powołanie PPIS przez PWIS po konsultacji z odpowiednim prezydentem lub starostą.</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 8 a w ust. 1 po punkcie 3 nie można dodać punktu 3a ponieważ ust. 1 ma obecnie punkt 3a i 3b; - pkt 9 lit. d ust. 4 i 5 niespójne z art. 8 ust. 4 i ust. 5. <p>Brak doprecyzowania pojęcia pracodawcy. Z jednej strony czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników powiatowej stacji dokonuje państwowy powiatowy inspektor sanitarny z drugiej z dniem wejścia w życie ustawy ma nastąpić przejście pracowników powiatowych stacji na podstawie art. 23¹ KP do nowego pracodawcy, gdzie rolę strony w dotychczasowych stosunkach pracy z pracownikami powiatowych stacji zgodnie z art. 8 ust. 5 będzie pełniła wojewódzka stacja;</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 11 ustala nowe brzmienie art. 31a ustawy o PIS gdzie w pkt 2. Jest zapis: „Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub zawilość 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Brzmienie projektowanej regulacji wskazuje, że jest to organ administracji niezespólonej. Nie ma potrzeby uzupełnienia przepisów w tym zakresie.</p> <p>Uwaga uwzględniona. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny jest powoływany przez Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego po zaginięciu opinii starosty właściwego ze względu na obszar jego działania.</p> <p>W obowiązującej ustawie jest jednostka redakcyjna oznaczona jako pkt 3, w której wyodrębnia się jednostki reakcyjne, którymi są lit. a i b. Natomiast w projekcie ustawy w art. 13 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej dodaje się jednostkę redakcyjną oznaczoną jako pkt.3a.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Vide stanowisko w lp. 7.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>
-----	--------	--	---	---

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			<p>sprawy. W tych przypadkach państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.”, Zapis powinien brzmieć: „Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy. W tych przypadkach państwowy wojewódzki inspektor sanitarny staje się organem pierwszej instancji”.</p>	
13.	Art. 2.	Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność”	<p>Skreśla się art. 87 z ustawy o bezpieczeństwie żywności dotyczący Rady do Spraw Monitoringu Żywności Żywnienia, która realizuje zadania związane z funkcjonowaniem programu monitoringu na potrzeby oceny ryzyka i działa przy ministrze właściwym do spraw zdrowia. Czy nie jest to pozbawianie ministra zdrowia pewnych uprawnień w zakresie sprawowania nadzoru nad żywnością i żywieniem? Proponuje się pozostawienie zapisu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pozostaje aktualne wyjaśnienie zawarte w uzasadnieniu projektu. Brak jest zasadności dla kontynuowania prac Rady, ponieważ prowadzenie monitoringów w zakresie bezpieczeństwa żywności i żywienia przez poszczególne Inspekcje jest realizowane przez instytuty badawcze takie jak: Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny oraz Instytut Żywności i Żywnienia. Dane, które są niezbędne do opracowania Zintegrowanego Wieloletniego Planu Kontroli dla Polski, w ramach koordynacji działań mających na celu opracowanie tego Planu, Główny Inspektorat Sanitarny otrzymuje bezpośrednio od Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który, podobnie jak Główny Inspektor Sanitarny, współpracuje w ww. zakresie z instytutami badawczymi i Komisją Europejską, korzystając z wytycznych Unii Europejskiej oraz przepisów prawa.</p>
14. 15.	Art. 8 pkt 3	Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność”	<p>„akredytacje udzielone laboratoriom działającym w powiatowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 1, zachowują ważność dla laboratoriów działających w powiatowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych będących jednostkami organizacyjnymi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych w zakresie i na okres, na który zostały udzielone” – taką decyzję podejmuje PCA a nie Minister Zdrowia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowany przepis ma celu utrzymanie już udzielonych akredytacji, bowiem na wojewódzką stację sanitarno-epidemiologiczną przechodzi ogół praw i obowiązków dotychczasowych powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych. Jeżeli projektowana ustawa zostanie uchwalona to decyzję podejmie władza ustawodawcza, a nie Minister Zdrowia.</p>

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			Zapis proponuje się wykreślić.	
16.	Uwagi ogólne	Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność”	<p>Brak doprecyzowania pojęcia powiatowa jednostka organizacyjna wojewódzkiej stacji. Na jakich zasadach taka jednostka ma działać i czy nie jest to sprzeczne z podległością instancyjną w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego określonej w art. 12 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.</p> <p>Zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy organem wyższego stopnia w stosunku do powiatowego jest organ wojewódzki. Jak ta relacja będzie wyglądać skoro powiatowe stacje będą jednostkami organizacyjnymi wojewódzkiej stacji będącego jednocześnie pracodawcą dla pracowników powiatowej stacji. Jest to sprzeczne z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego.</p> <p>Ponadto projekt ustawy nie wprowadza zmian do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym w zakresie art. 33a i 33b.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektuje się, że powiatowa stacja sanitarno-epidemiologiczna będzie jednostką organizacyjną wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, na obszarze działania której się znajduje.</p> <p>W pozostałym zakresie vide stanowisko w lp. 5, 6, 7.</p> <p>Nie ma potrzeby dokonywania zmian w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, gdyż wskazują one, że: <u>art. 33a.</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kierownicy powiatowych służb, inspekcji i straży wykonują określone w ustawach zadania i kompetencje przy pomocy jednostek organizacyjnych - komend i inspektoratów. 2. Jednostki organizacyjne stanowiące aparat pomocniczy kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży może tworzyć, przekształcać i likwidować wojewoda, na wniosek starosty, zaopiniowany przez właściwego kierownika zespolonej służby, inspekcji lub straży wojewódzkiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. 3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem jednostek organizacyjnych Policji, są powiatowymi jednostkami budżetowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. poz. 148, 391, 594 i 874 oraz z 2005 r. poz. 2104)⁽⁷⁾. 4. Szczególne warunki lub zasady powoływania, odwoływania oraz tryb zatrudniania i zwalniania kierowników i pracowników

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

			<p>Graniczny Inspektor Sanitarny po zmianie na Portowego nie wchodzi w skład struktury odpowiedniej WSSE.</p>	<p>powiatowych służb, inspekcji i straży określają odrębne ustawy. <u>art. 33b.</u> Powiatową administrację zespoloną stanowią: 1) starostwo powiatowe; 2) powiatowy urząd pracy, będący jednostką organizacyjną powiatu; 3) jednostki organizacyjne stanowiące aparat pomocniczy kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży.</p> <p>Mając na względzie obecne regulacje w tym zakresie, uwaga jest niezrozumiała. Graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne pozostają jednostkami budżetowymi będącymi podmiotami leczniczymi.</p>
17.	Uwagi ogólne	Wojewoda Podkarpacki	<p>W przedmiotowym projekcie ustawy proponuje się likwidację powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych jako odrębnych jednostek budżetowych i wcielenie ich w strukturę wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej jako jej jednostek organizacyjnych. Czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej (będącej w projekcie częścią wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, podległej wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu) miałyby wykonywać powiatowy inspektor sanitarny (projektowany nowy ust. 4 i 5 do art. 15 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).</p> <p>W tym miejscu należałoby zapytać o sytuację pracowniczą powiatowego inspektora sanitarnego, który w obecnym stanie prawnym formalnie jest pracownikiem powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej. Lektura zmienianych przepisów prowadzi do wniosku, że staje się on pracownikiem wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej. Jest to sytuacja szczególna (niespotykana), aby inspektor będący organem administracji rządowej był pracownikiem urzędu obsługującego organ wyższego szczebla.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Państwowy powiatowy inspektor sanitarny będzie organem powoływanym i odwoływanym przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego po uzyskaniu opinii właściwego starosty. Uprawnienia z zakresu prawa pracy w stosunku do państwowego powiatowego inspektora sanitarnego będzie miał zatem państwowy wojewódzki inspektor sanitarny. Wskazanie w projektowanej ustawie, że powiatowa stacja sanitarno-epidemiologiczna jest jednostką organizacyjną wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej ma na celu wskazanie aparatu, z pomocą którego będzie wykonywał swoje zadania państwowy powiatowy inspektor sanitarny (który w odniesieniu do pracowników tej stacji wykonuje czynności z zakresu prawa pracy) i w żadnym stopniu nie utrudni skutecznego nadzoru sanitarnego, czy przejrzystości działania organów inspekcji sanitarnej.</p> <p>Ponadto, w zakresie przepisów Kpa vide stanowisko w lp. 5.</p> <p>Stosownie do treści obowiązujących przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jest ona powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego.</p>

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

		<p>Projektowana zmiana polegająca na utracie niezależnego bytu organizacyjnego stacji sanitarno-epidemiologicznych spowoduje znaczące utrudnienia w sprawowaniu skutecznego nadzoru sanitarnego oraz, z drugiej strony, przejrzystości działania organów inspekcji sanitarnej. Następuje zupełne przemieszanie struktur kadrowych, z niejasną kompetencją powiatowego inspektora sanitarnego, który jakoby miałby wydawać polecenia służbowe pracownikom wojewódzkiej stacji. Niezrozumiałe jest pozostawienie nazewnictwa powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, co sugeruje ich odrębny byt organizacyjno-prawny, w sytuacji wchłonięcia ich przez stację wojewódzką, a więc „inspektorat” wyższego rzędu.</p> <p>Oprócz wyżej wspomnianych niejasności na bazie prawa pracy, sytuacji kierowniczej powiatowego inspektora sanitarnego wobec pracowników powiatowych stacji, duże wątpliwości budzi projektowana zmiana w kontekście niezależności inspektora powiatowego jako organu I instancji w rozumieniu przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego. Zasada przejrzystości działania oraz bezstronności organów władzy publicznej sprzeciwia się istnieniu sytuacji aby postępowanie administracyjne w imieniu organu I instancji prowadzili pracownicy organu II instancji. W sytuacji wniesienia odwołania prawidłowa jest sytuacja, aby sprawę jeszcze raz przeprowadzili pracownicy niezależni i niezwiązani z organem pierwszej instancji. Projektowana zmiana powoduje, że sprawę w I i II instancji poprowadzą pracownicy wojewódzkiej stacji (ich usytuowanie w różnych jednostkach organizacyjnych wojewódzkiej stacji nie ma znaczenia).</p> <p>Zauważyć również należy, że zgodnie z art. 22 pkt 2 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie - Wojewoda odpowiada za wykonywanie polityki Rady Ministrów w województwie,</p>	<p>Główny Inspektor Sanitarny ustala ogólne kierunki działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz koordynuje i nadzoruje działalność tych organów.</p> <p>Przepisy ww. ustawy w kontekście obecnego rozwiązania tj. zespolenia organów terenowych Państwowej Inspekcji Sanitarnej prowadzą do wniosku, że Główny Inspektor Sanitarny nadzoruje działalność wykonywaną przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a równocześnie ten środek kierownictwa przyznano wojewodzie. Nadzór ten ma charakter rozłączny, co musi oznaczać, że działalność merytoryczna stanowi zakres przypisany Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, a nie wojewodzie. Wynika to nie tylko z zakresu norm kompetencyjnych ale także z charakteru aparatu pomocniczego, który w zakresie działań Głównego Inspektora Sanitarnego jest po prostu aparatem specjalistycznym określonej dziedziny jaką jest zdrowie publiczne.</p> <p>Co więcej, podnoszone uwagi zdają się całkowicie pomijać treść art. 7 ust. 2 ww. ustawy zgodnie z którym to Główny Inspektor Sanitarny jako centralny organ administracji rządowej kieruje Państwową Inspekcją Sanitarną.</p> <p>Jeżeli zatem Główny Inspektor Sanitarny kieruje Państwową Inspekcją Sanitarną, co wyraża <i>explicite</i> ww. przepis ustawy, to obecna sytuacja administracyjnoprawna w jakiej znajdują się organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej obecnie zespolone z administracją wojewody, jest sytuacją skonstruowaną w sposób niewłaściwy.</p> <p>Po pierwsze, należy zwrócić uwagę na fakt, że w obecnym stanie prawnym dwa przepisy rangi ustawowej wskazują na uprawnienia kierownicze w stosunku do tych samych organów.</p> <p>Po drugie, jeżeli nawet uznać (w wyniku analizy tychże przepisów), że zakresy kierowania są jasno określone to należy stwierdzić, że istniejące rozwiązanie nie pozwala na eliminację sytuacji, które można ocenić jako ograniczające.</p> <p>Co za tym idzie obecnie przyjęte rozwiązanie wskazuje, że Główny Inspektor Sanitarny mimo przyznanych kompetencji kierowniczych w stosunku do organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, nie ma możliwości wykorzystania w sposób swobodny pełnego wachlarza środków kierownictwa. Przede wszystkim w</p>
--	--	---	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

		<p>a w szczególności zapewnia współdziałanie wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej działających w województwie i kieruje ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków, na zasadach określonych w odrębnych ustawach.</p> <p>Wojewódzki Inspektor Sanitarny jako organ rządowej administracji zespolonej wchodzi w skład Wojewódzkiego Zespołu Zarządzania Kryzysowego oraz jest jednocześnie Szefem grupy ekspertów do spraw chorób wysoce zakaźnych i epidemii działającej w ramach Zespołu. Zgodnie z siatką bezpieczeństwa województwa podkarpackiego oraz dokumentami planistyczno-organizacyjnymi, Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny jest podmiotem wiodącym w reagowaniu na zagrożenia sanitarno-epidemiologiczne oraz podmiotem wspomagającym w większości zagrożeń ujętych w Wojewódzkim Planie Zarządzania Kryzysowego. W związku z powyższym reagowanie na sytuacje kryzysowe wymaga skoordynowania działań wielu podmiotów, służb, inspekcji i straży, a Wojewoda jako zwierzchnik rządowej administracji zespolonej w województwie kieruje nią i koordynuje jej działalność, co wpływa na stateczność podejmowanych działań. Procedury określone w ww. dokumentach oraz organizacja pracy Zespołu pozwalają na dobrą koordynację działań w szczególności rządowej administracji zespolonej, a także wielu innych podmiotów systemu zarządzania kryzysowego w przypadku wystąpienia zagrożeń.</p> <p>Podkreślić również należy, że umiejscowienie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i stacji sanitarno-epidemiologicznych w strukturach administracji</p>	<p>wyniku obecnego usytuowania administracyjnego organów powstaje ograniczenie wynikające z analogicznie przyznanych kompetencji kierowniczych wojewodzie, który podobnie do Głównego Inspektora Sanitarnego posiada środki oddziaływania w zakresie nadzoru oraz kontroli, aczkolwiek wojewoda posiada je głównie w wymiarze finansowym. Oznacza to, że dobór poszczególnych środków kierownictwa decyduje o tym w jaki sposób zadania są realizowane, co wpływa na sprawność i efektywność prowadzonych działań. Oznacza to de facto, że wojewoda mimo zasady określonej w art. 51 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie nie ponosi odpowiedzialność za działania podległej mu służby w wymiarze merytorycznym.</p> <p>Jeżeli więc Główny Inspektor Sanitarny ustala ogólne kierunki działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz koordynuje i nadzoruje działalność tych organów, oznacza to, że w układzie faktycznym cele Państwowej Inspekcji Sanitarnej pochodzą od Głównego Inspektora Sanitarnego, który za pomocą całej Państwowej Inspekcji Sanitarnej realizuje znaczącą część zadań z zakresu zdrowia publicznego stanowiącego domenę ministra właściwego do spraw zdrowia. Zatem rola Głównego Inspektora Sanitarnego ma charakter nadrzędny w stosunku do pozycji wojewodów a istnienie sytuacji administracyjno-prawnej, która wyłącza możliwość całościowego kierowania i oddziaływania na podległą Inspekcję jest sytuacją daleką od optymalnego rozwiązania administracyjno-prawnego.</p> <p>Utrzymywanie dualizmu w tym zakresie, tj. przekazania aspektów organizacyjno-finansowych wojewodzie, a merytorycznych Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, skutkuje fragmentaryzacją realizowanej funkcji zdrowia publicznego jedynie do koncepcji bezpieczeństwa zdrowotnego. Rozwiązanie to jest w szczególności sprzeczne z uwagą dotyczącą ewentualnego obniżenia sprawności działania tych organów. Sprawność nie ma charakteru bezwzględnego i zawsze jest konsekwencją celów, które mają być zrealizowane.</p> <p>Cele zaś pochodzą od Głównego Inspektora Sanitarnego i z samej zasady nie są ani mniej ani więcej sprawne. Ewentualny brak</p>
--	--	--	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

			<p>zespolonej wspomaga wzajemną komunikację i współdziałanie z pozostałymi służbami, inspekcjami i strażami zespolonymi w ramach tejże administracji, co ma szczególny wymiar w sytuacjach zagrożeń bezpieczeństwa ludności i szeroko rozumianej profilaktyce, która jest kluczowa w zapewnieniu zdrowia publicznego.</p>	<p>sprawności w administrowaniu może więc być skutkiem wyboru niewłaściwej sytuacji administracyjnoprawnej. Projektowane zmiany nie wpłyną więc na obniżenie sprawności działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sytuacjach kryzysowych, ani na sprawność realizacji kompetencji określonych dla wojewody w art. 22 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 526, z późn. zm.). Odpowiedzialność poszczególnych resortów za podjęcie działań w celu zagwarantowania należytego bezpieczeństwa, w tym sanitarnego, zgodnie z ustawą z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 209) określają odpowiednio: Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego oraz wojewódzkie, powiatowe i gminne plany zarządzania kryzysowego. Plany te określają zadania i obowiązki uczestników <i>zarządzania kryzysowego</i>, a także zespół przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowych, w tym m.in. zadania w zakresie monitorowania zagrożeń, tryb uruchamiania niezbędnych sił i środków, podmiotów uczestniczących w realizacji planowanych przedsięwzięć oraz, co istotne, współdziałania między nimi. Należy stwierdzić, iż projektowane regulacje nie wpłyną negatywnie w zakresie współdziałania służb na poszczególnych płaszczyznach. Wojewoda jest organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego na terenie województwa, który wykonuje zadania z tego zakresu we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, w tym z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, co jest wystarczającym instrumentem do realizacji tego celu. Należy podkreślić, że po przyjęciu rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw, wszelkie działania organów państwowych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sanitarnego, zostaną zachowane, zgodnie z przyjętymi standardami i uprzednio wypracowanymi dokumentami.</p>
--	--	--	---	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

18.	Uwagi ogólne	Wojewoda Łódzki	<p>Wprowadzenie zmian organizacyjnych od 1 stycznia 2018 r., może spowodować poważne utrudnienia w realizacji zadań przez te jednostki. W zakresie skutków finansowych dotyczących przeniesienia wydatków publicznych z części 85 - województwa do części 46 - Zdrowie należy zauważyć, że wydatki majątkowe planowane w województwie łódzkim mają w większości przypadków, z wyjątkiem wieloletnich inwestycji budowlanych, charakter jednoroczny, czyli „wstępna kwota wydatków” wyodrębniona w ramach budżetu wojewody na ten cel dzielona jest na poszczególne zadania inwestycyjne przy uwzględnieniu zgłoszonych potrzeb oraz ustalonych przez Wojewodę priorytetów. Należy zauważyć, że wydatki i dochody Państwowej Inspekcji Sanitarnej na 2010 rok zostały włączone do budżetu w części 85/10 - województwo łódzkie, w dziale 851, rozdziale 85132, bez wpływu Wojewody Łódzkiego na ich wielkość i strukturę, na podstawie materiałów planistycznych opracowanych przez Ministra Zdrowia, który w latach 2002 - 2009 posiadał uprawnienia organu założycielskiego w stosunku do stacji sanitarno-epidemiologicznych. W ustawie budżetowej na rok 2010 w części 85/10 - województwo łódzkie w dziale 851, rozdziale 85132 określono jedynie wydatki bieżące. Nie zaplanowano w ogóle wydatków majątkowych. Zatem wydatki majątkowe w dziale 851, rozdziale 85132 planowane były w latach następnych kosztem innych zadań finansowanych do 2009 r. w ramach budżetu Wojewody Łódzkiego. W związku z powyższym, mając na względzie niewielki poziom wydatków majątkowych planowanych w części 85/10 – województwo łódzkie, wydatki zaplanowane na ten cel w dziale 851, rozdziale 85132 na rok 2018 powinny zostać przywrócone do budżetu Wojewody Łódzkiego (część 85/10) w celu umożliwienia finansowania innych, koniecznych do realizacji, zadań inwestycyjnych realizowanych przez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Vide stanowisko lp. 5 i 7.</p> <p>Wydatki majątkowe mogą wynikać z planów rocznych lub planów wieloletnich, w szczególności w przypadku inwestycji budowlanych realizowanych w okresach dłuższych niż rok budżetowy. W ustawie budżetowej na rok 2010 (część 85 – województwa, dział 851, rozdział 85131 – Inspekcja Sanitarna) znalazły się wydatki majątkowe w kwocie 800 tys. zł., które zostały zaplanowane przez Ministra Zdrowia. Na mocy obowiązujących przepisów, wydatki te przeszły z części 46 – Zdrowie do części 85 – Województwa. Wydatki te stanowiły 5,3 % ogółu wydatków majątkowych zaplanowanych przez Ministra Zdrowia na Inspekcję Sanitarną (14.843 tys. zł.). W budżecie Wojewody Łódzkiego nie zaplanowano wydatków majątkowych. W projekcie ustawy budżetowej na rok 2018, w budżetach wojewodów na działalność wojewódzkich i powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych zaplanowano m.in. wydatki majątkowe w wysokości 8.771 tys. zł. Kwota ta stanowi 5,2 % ogółu wydatków majątkowych zaplanowanych przez wojewodów na rok 2018. W budżecie na 2018 r. Wojewoda Łódzki zaplanował wydatki majątkowe dla Inspekcji Sanitarnej w wysokości 951 tys. zł. Nie przekazanie wydatków majątkowych z części 85 do części 46 spowoduje, że Inspekcja Sanitarna będzie pozbawiona tych wydatków w 2018 r. Taka sytuacja będzie szczególnie niekorzystna w przypadku realizacji inwestycji zaplanowanych w dłuższej perspektywie czasowej. Spowoduje to wstrzymanie inwestycji. Także Minister Zdrowia w ramach części 46 – Zdrowie nie będzie mógł zaplanować ani wyasygnować środków niezbędnych do zabezpieczenia wydatków majątkowych Państwowej Inspekcji Sanitarnej na 2018 r. Zgodnie z ustawą budżetową wydatki majątkowe mogą być przeznaczone na realizację zaplanowanych w danym roku zamierzeń inwestycyjnych. Ewentualna zmiana przeznaczenia wiązałaby się także z pozbawianiem innej jednostki wydatków majątkowych zaplanowanych w budżecie Ministra Zdrowia, a także złożoną procedurą. Dopiero ewentualne oszczędności, które mogą się</p>
-----	--------------	-----------------	---	---

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

			Wojewodę Łódzkiego. Środki na wydatki inwestycyjne Państwowej Inspekcji Sanitarnej powinien zabezpieczyć w ramach swojej części (46 - Zdrowie) Minister Zdrowia.	pojawić w trakcie roku budżetowego, przy zachowaniu obowiązujących reguł wydatkowania środków budżetowych, mogły częściowo być przeznaczone na wydatki inwestycyjne Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
19.	Uwagi ogólne	Wojewoda Podlaski	<p>Przekazany do konsultacji projekt zmiany ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw uchyla dotychczasowy przepis w brzmieniu: „Uprawnienia podmiotu tworzącego w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej w stosunku do wojewódzkiej i powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej posiada wojewoda” (art. 10 ust. 4a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej). Ustawa o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 960), zniósła obowiązek przedkładania przez podmioty lecznicze składające wniosek (wpis podmiotu leczniczego lub wpis zmian) do Rejestru Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą prowadzonego przez wojewodę, opinii sanitarnej wydawanej w formie decyzji przez organ państwowej inspekcji sanitarnej. W konsekwencji, organy państwowej inspekcji sanitarnej nie przeprowadzają kontroli prewencyjnej w tym zakresie.</p> <p>wadzona zmiana nałożyła na wojewodów obowiązek kontroli ex-post podmiotów leczniczych w zakresie spełnienia warunków ogólnoprzestrzennych, sanitarnych i instalacyjnych odpowiednich do rodzaju wykonywanej działalności leczniczej oraz zakresu udzielanych świadczeń zdrowotnych, którą dotychczas, ex-ante prowadziła inspekcja sanitarna.</p> <p>dotychczasowe zapisy ustawy o działalności leczniczej (art. 111 ust. 5 ustawy) dawały jednak możliwość realizacji zadań w tym zakresie przy pomocy organów inspekcji sanitarnej, dla których wojewoda jest podmiotem tworzącym (województwa i powiatowe inspekcje sanitarne). Mając na uwadze kompetencje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przewidziana w art. 111 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej możliwość zlecenia przez organ prowadzący rejestr przeprowadzenia kontroli podmiotów wykonujących działalność leczniczą jednostkom organizacyjnym podległym lub nadzorowanym przez ten organ jest fakultatywnym uprawnieniem wojewody.</p> <p>Zakres zadań wojewody związanych z profilaktyką i promocją zdrowia, w tym zadania wynikające z Krajowego Programu Zapobiegania Zakażeniom HIV i Zwalczania AIDS, nie jest na tyle obszerny, aby powodował potrzebę zmian legislacyjnych w zakresie finansowania. Wojewoda nie jest wskazany jako podmiot odpowiedzialny za realizację zadań w ww. programie.</p> <p>Porozumienia między wojewodami i państwowymi wojewódzkimi inspektorami sanitarnymi dotyczące prowadzenia spraw z zakresu postępowania egzekucyjnego w administracji w odniesieniu do egzekwowania niepieniężnych obowiązków w zakresie szczepień zawierane na podstawie art. 20 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie mogą być nadal zawierane po wejściu w życie projektowanej regulacji w związku z tym, że projektowana ustawa nie wprowadza zmian w tym zakresie.</p>

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

		<p>pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz ich doświadczenie w tym zakresie, wojewoda na podstawie art. 111 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej mógł zlecić podległym inspekcjom sanitarnym przeprowadzanie kontroli w zakresie spełniania wymagań fachowych i sanitarnych. Powyższe rozwiązanie przyczyniało się do optymalizacji wykorzystania zasobów ludzkich w wojewódzkiej i powiatowych stacjach sanitarno-epidemiologicznych, by zapobiec, w sytuacji zmniejszenia zakresu realizowanych zadań, konieczności podjęcia działań w zakresie redukcji zatrudnienia.</p> <p>W chwili dokonania projektowanej zmiany ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw zasadnym jest zwiększenie w budżecie wojewody środków finansowych w związku z realizacją przedmiotowych zadań kontrolnych, jako zadań dodatkowych lub przejęcie przez wojewodę pracowników inspekcji, którzy wykonywali czynności związane z wydawaniem opinii w zakresie spełnienia przez podmioty lecznicze warunków ogólnoprzestrzennych, sanitarnych i instalacyjnych odpowiednich do rodzaju wykonywanej działalności leczniczej oraz zakresu udzielanych świadczeń zdrowotnych w formie decyzji poprzedzonej kontrolą podmiotów leczniczych. Celowym jest uwzględnienie konieczności zabezpieczenia zasobów kadrowych wojewody (2 etaty) na realizację kontroli podmiotów leczniczych w zakresie spełnienia warunków ogólnoprzestrzennych, sanitarnych i instalacyjnych odpowiednich do rodzaju wykonywanej działalności leczniczej oraz zakresu udzielanych świadczeń zdrowotnych w Ocenie Skutków Regulacji (OSR) projektowanej ustawy.</p> <p>Należy również zauważyć, że wojewódzkie stacje sanitarno-epidemiologiczne, jako organy administracji zespolonej, której zwierzchnikiem jest wojewoda,</p>	
--	--	--	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

		<p>posiadające niezbędne zasoby kadrowe oraz odpowiednie kompetencje, realizują szereg zadań związanych z profilaktyką i promocją zdrowia, w tym zadania wynikające z Krajowego Programu Zapobiegania Zakażeniom HIV i Zwalczenia AIDS. Przedmiotowy Program, w obowiązującym stanie prawnym, jest realizowany przez wojewodę we współpracy z WSSE. Zgodnie z § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie Krajowego Programu Zapobiegania Zakażeniom HIV i Zwalczenia AIDS podmiotami obowiązany do realizacji Programu są terenowe organy administracji rządowej oraz podległe im jednostki.</p> <p>Wobec powyższego, biorąc pod uwagę zakres zmian przewidzianych projektowaną ustawą, niezbędne jest podjęcie kroków mających na celu stosowną zmianę przepisów ww. rozporządzenia, wpisując organy inspekcji sanitarnej w krąg podmiotów obowiązanych do realizacji Programu.</p> <p>Również <i>Harmonogram realizacji Krajowego Programu Zapobiegania Zakażeniom HiV i Zwalczenia AIDS opracowanego na lata 2017-2021</i> powinien zostać zmieniony w zakresie proponowanych środków finansowych w latach 2017-2021 w ramach realizacji działań poszczególnych realizatorów Programu (przeznaczenie środków finansowych zaplanowanych dla urzędów wojewódzkich na zabezpieczenie realizacji zadań przez WSSE).</p> <p>Planowana zmiana ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw może również wygenerować problem z realizacją przez wojewódzką inspekcję sanitarną zadań polegających na egzekwowaniu obowiązków o charakterze niepieniężnym wobec osób uchylających się od wykonania obowiązku poddania osób małoletnich szczepieniom ochronnym. Zatem należałoby przeprowadzić analizę skutków planowanych zmian w tym zakresie. Aktualnie zadanie to</p>	
--	--	---	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			jest powierzone WSSE na podstawie Porozumienia z dnia 20 grudnia 2013 r. zawartego pomiędzy Wojewodą Podlaskim, a Podlaskim Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku w sprawie powierzenia Podlaskiemu Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu w Białymstoku prowadzenia spraw z zakresu postępowania egzekucyjnego w administracji (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2013 r. poz. 4637 oraz z 2014 r. poz. 3897). Mając powyższe na względzie zasadne jest rozważenie uwzględnienia powyższych uwag na etapie wprowadzania zmian wskazanych aktów prawnych.	
20.	Uwaga ogólna	Wojewoda Kujawsko-Pomorski	Realizacja planów związanych z odzespoleniem administracji rządowej w województwie sprawi, że nadzór wojewody nad realizacją spójnej polityki rządu w terenie zostanie znacznie utrudniony i ograniczony. Zmiana ujęta w projekcie ustawy może w sposób znaczący obniżyć gotowość administracji rządowej do zwalczania zagrożeń życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeń środowiska, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz usuwaniem i zwalczaniem ich skutków.	Uwaga nieuwzględniona Stanowisko w lp. 15.
21.	Uwagi ogólne	Wojewoda Mazowiecki	Istnienie konstrukcji administracji zespolonej przekłada się realnie na wzmocnienie funkcji Premiera jako kierownika rządu, który wraz z Radą Ministrów ustala cele i priorytety na dany okres. Realizacja tych celów przez administrację w terenie (zespoloną) koordynowana jest przez wojewodów reprezentujących Radę Ministrów. Koordynacja działań organów administracji rządowej na szczeblu województwa umożliwia realizację polityki rządu dzięki wytyczaniu wspólnego kierunku działania podległym strażom, inspekcjom i służbom. Powyższe oznacza także możliwość ujednoczenia procedur obsługowych, wprowadzenia standardów (np. statuty, regulaminy służb, inspekcji, straży) a także pomiar efektywności	Uwaga nieuwzględniona Vide stanowisko w lp. 15.

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			<p>administracji zespolonej we wszystkich województwach, jednocześnie przy modelu zespolenia nie <i>bez znaczenia jest także lepszy przepływ informacji na poziomie województwa między poszczególnymi służbami.</i></p> <p>Działania skoordynowane charakteryzują się większą efektywnością, a także są tańsze, szybsze i zwiększona jest skuteczność reagowania w przypadku zagrożeń życia lub zdrowia itp. (prewencja, organizacja imprez masowych, wizyt państwowych na terenie województwa). Możliwa jest także wspólna realizacja niektórych zadań (np. zakupy, gospodarka nieruchomościami, informacje niejawne).</p> <p>Ponadto istnieją warunki do koordynacji gospodarki finansowej w ramach środków przekazywanych z budżetu wojewody na realizację zadań. Wojewoda ma wiedzę o potrzebach finansowych poszczególnych inspekcji, straży, służb i dostosowuje poziom środków finansowych do tych potrzeb i specyfiki danego województwa.</p> <p>Pragnę również nadmienić, że koncepcja administracji rządowej zespolonej z wojewodą wpisuje się w realizację konstytucyjnej zasady koordynacji i kontroli pracy organów administracji rządowej województwie (art. 146 ust. 4 pkt 3 w zw. z art. 152 ust. 1 Konstytucji RP), a także zasady decentralizacji i subsydiarności władzy państwowej.</p>	
22.	Uwagi ogólne	Wojewoda Warmińsko-Mazurski	<p>Nadzór wojewody nad służbami sanitarnymi przyczynia się do sprawnego realizowania zadań ustawowych określonych dla wojewody.</p> <p>Zgodnie z ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r., poz. 525 ze zm.), wojewoda zapewnia współdziałanie wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej działających w województwie i kieruje ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Vide stanowisko w lp. 5, 6, 8, 9 i 15.</p>

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

		<p>środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego.</p> <p>Przedstawione w projekcie rozwiązania legislacyjne utrudnią realizację ww. zadań. Umieszczenie Państwowej Inspekcji Sanitarnej w strukturach administracji zespolonej przekłada się na szybką komunikację, współdziałanie i reagowanie z innymi zespolonymi służbami, strażami, inspekcjami w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa ludności. Pionowe funkcjonowanie PIS spowoduje utratę formalnego i kompetencyjnego wpływu wojewody na funkcjonowanie stacji sanitarno-epidemiologicznych w regionie, może zaszkodzić spójności polityki epidemiologiczno-sanitarnej w województwie. Brak konieczności informowania przez Głównego Inspektora Sanitarnego wojewody lub starosty o wydaniu podległym mu organom poleceń dotyczących podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych będzie skutkowało niedostateczną wiedzą, która uniemożliwi wsparcie działań inspekcji o inne służby i organy administracji rządowej - zmiana wynika z wykreślenia art. 8a ust. 3 oraz art. 31a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Ponadto, inspekcja sanitarna jest organem wiodącym w przypadku wystąpienia zagrożeń biologicznych i radiacyjnych, dlatego też jej funkcjonowanie w strukturach administracji zespolonej wydaje się niezbędne ze względu na realizację przez wojewodę obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego ludności województwa. Państwowa Inspekcja Sanitarna odgrywa również istotną rolę w zwalczaniu skutków klęsk żywiołowych, a także w zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Zmiana ujęta w ww. projekcie ustawy może w sposób znaczący obniżyć gotowość administracji rządowej do zwalczania ww. zagrożeń. Do zadań Inspekcji należy także wydawanie opinii w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Tym</p>	
--	--	---	--

Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)

		<p>samym uczestniczy w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie kontroli procesu inwestycyjnego, chociażby poprzez udział w tych ocenach. Wyłączenie jej ze struktur administracji zespolonej, po wcześniejszym wydzieleniu z tychże struktur regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, skutkować będzie utratą kontroli nad funkcjonowaniem organów administracji państwowej działających w województwie, uczestniczących w realizacji zadań z tego zakresu.</p> <p>Projekt zakłada, że podmiotem tworzącym dla wszystkich stacji sanitarno-epidemiologicznych będzie minister właściwy do spraw zdrowia. Jednocześnie wprowadza zmianę do ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie sytuując Państwowego Inspektora Sanitarnego w ramach administracji niezespolonej w województwie. Z punktu widzenia spraw obronnych i obrony cywilnej realizowanych przez wojewodę zmiany spowodują znaczne utrudnienia w nakładaniu zadań obronnych. W planach operacyjnych oraz w systemie przedsięwzięć i procedur zarządzania kryzysowego będą musiały nastąpić zmiany tj. przesunięcie zadań operacyjnych do resortu zdrowia m. in. w obszarze planowania i zabezpieczenia sanitarnego i epidemiologicznego na czas zewnętrznego i wewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny. Pozostawienie natomiast ww. zadań wojewodzie, który nie będzie miał wpływu na inspekcję sanitarną spowoduje brak możliwości ich realizacji. Wprowadzenie zmian zakładanych przez projekt prawdopodobnie uniemożliwi finansowanie zadań obrony cywilnej realizowanych przez inspekcję sanitarną, przede wszystkim w zakresie funkcjonowania specjalistycznych formacji obrony cywilnej powoływanych dotychczas przez wojewodę jako Szefa Obrony Cywilnej województwa i finansowanych z działu podległego wojewodzie.</p> <p>Wydaje się, że w zakresie zadań ze sfery zarządzania</p>	
--	--	---	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

		<p>kryzysowego nie wystąpią poważniejsze trudności w ich realizacji. Jednak proponowana zmiana spowoduje konieczność dostosowania treści planów zarządzania kryzysowego, od krajowego do powiatowego, z uwzględnieniem przejęcia części kompetencji wojewody/starosty/prezydenta przez resort zdrowia. Jednocześnie informuję, że o analizę przedłożonego projektu wystąpiono również do Warmińsko-Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, którego uwagi przekazuję poniżej.</p> <p>Warmińsko-Mazurski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w zakresie ewentualnych uwag do zapisów projektu ustawy pragnie wskazać na wątpliwości co do kształtu regulacji stypizowanych w art. 8 projektowanej zmiany ustawy w szczególności ust. 4 i 5 ww. regulacji. Z treści tych zapisów wynika, iż pracownicy powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych stają się z dniem wejścia w życie ustawy pracownikami powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych będących jednostkami organizacyjnymi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych na obszarze działania których się znajdują. Ponadto na mocy ust. 5 ww. regulacji wojewódzkie stacje sanitarno-epidemiologiczne stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z mocy prawa stronami w dotychczasowych stosunkach pracy z pracownikami powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych będących jednostkami organizacyjnymi wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych na obszarze których się znajdują.</p> <p>Projektowane brzmienie ww. zapisów może rodzić ewentualne problemy w zakresie prawa pracy, w szczególności w kwestii ustalenia podległości służbowej i kierowniczego podporządkowania. Należy bowiem zauważyć, iż wojewódzkie stacje stając się stronami w dotychczasowych stosunkach pracy z pracownikami powiatowych stacji, stają się</p>	
--	--	---	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			<p>jednocześnie ich pracodawcami w rozumieniu przepisów prawa pracy. W tym zakresie może powstać problem ustalenia podległości służbowej pomiędzy pracownikami powiatowych stacji, powiatowym inspektorem sanitarnym a wojewódzkim inspektorem sanitarnym. Powyższy problem wynika również z brzmienia kolejnego zapisu projektowanych zmian tj. art. 1 pkt, 9 ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej regulacja ta zmienia dotychczasowe brzmienie art. 15 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej między innymi poprzez dodanie nowego ustępu 5 w brzmieniu: „Czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej dokonuje państwowy powiatowy inspektor sanitarny, któremu ta stacja podlega”. Może dojść zatem do sytuacji w której pomimo tego, iż zgodnie z ww. zapisami państwowy powiatowy inspektor sanitarny działając w imieniu powiatowej stacji, która nie będzie stroną stosunku pracy wobec pracowników powiatowej stacji, będzie dokonywał czynności w ramach praw i obowiązków wynikających ze stosunku pracy, którego nie jest stroną. Zatem dokonywałby czynności w imieniu wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, która w brzmieniu projektowanych zapisów staje się stroną stosunków pracy pracowników powiatowych stacji. W sytuacji takiej może pojawić się problem legitymacji państwowego powiatowego inspektora do podejmowania czynności wynikających ze stosunku pracy w sytuacji kiedy nie jest uprawniony do działania w imieniu i reprezentowania wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, która będzie stroną stosunków pracy pracowników powiatowych. Powyższe rozwiązanie może rodzić problemy kompetencyjne gdyż interpretacja projektowanych zapisów w konfrontacji z regulacjami prawa pracy może spowodować ich wzajemną sprzeczność. De facto mielibyśmy do czynienia z sytuacją, w której pracodawcą dla</p>	
--	--	--	--	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

		<p>pracowników powiatowych stacji będzie wojewódzka stacja sanitarno-epidemiologiczna w imieniu której działa Dyrektor WSSE (państwowy wojewódzki inspektor sanitarny), który np. nawiązywałby i rozwiązywał stosunki pracy. Co byłoby sprzeczne z zapisem o wykonywaniu czynności z zakresu prawa pracy przez powiatowego inspektora sanitarnego który to zapis przewiduje projektowana ustawa. W tym stanie rzeczy powstaje również wątpliwość co do określenia hierarchii służbowej w ramach stosunku pracy i kompetencji.</p> <p>Takie ukształtowanie regulacji dotyczących stosunków pracy, która powyżej została wskazana może w pewnych sytuacjach rodzić wątpliwość co do zachowania zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego czy zasady bezstronności. Warto w tym miejscu przytoczyć chociażby przykładowo postępowanie dotyczące wyłączenia pracownika organu z udziału w postępowaniu administracyjnym w oparciu o art. 24 k.p.a. Można wyobrazić sobie sytuację, w której będzie problem z ustaleniem kto jest władny do rozstrzygnięcia wniosku o wyłączenie pracownika organu w kontekście problemu z ustaleniem kto jest pracodawcą danej osoby/pracownika.</p> <p>Warmińsko-Mazurski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pragnie również wskazać pewną wątpliwość co do regulacji art. 14 ustawy zmieniającej dotyczącego terminów wejścia w życie przedmiotowej ustawy. Mianowicie zapis ten wskazuje, iż art. 1 pkt. 8 lit. a i b wchodzi w życie w terminie późniejszym tj. 1 lipca 2018 r. aniżeli pozostałe zmiany, które wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2018 r. Jest to zapis dotyczący ogólnie rzecz ujmując warunków jakie musi spełniać wojewódzki inspektor sanitarny oraz ograniczenia w wykonywaniu dodatkowych zajęć zarobkowych. Natomiast w uzasadnieniu do projektowanej ustawy czytamy, iż proponuje się aby ustawa weszła w życie z dniem 1</p>	
--	--	---	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			<p>stycznia 2018 r. natomiast odroczenie wejścia w życie do 1 lipca 2018 r. ma dotyczyć jedynie przepisów dotyczących odznaki identyfikacyjnej ze względu na potrzebę przygotowania się do wejścia w życie tych regulacji. W takim stanie rzeczy rysuje się wątpliwość czy w art. 14 ustawy zmieniającej nie doszło do ewentualnej omyłki w związku z wyjaśnieniem zawartym w uzasadnieniu do projektu ustawy zmieniającej.</p>	
23.	Uwagi ogólne	Wojewoda Lubelski	<p>Zarówno treść jak i uzasadnienie ww. projektu przesadzają, że państwowy wojewódzki i państwowy powiatowy inspektor sanitarny staną się organami niezespólonej administracji rządowej, a nie jak obecnie organami rządowej administracji zespolonej działającej pod zwierzchnictwem wojewody. Nie podzielam poglądu, wyrażonego w uzasadnieniu i OSR, o nieefektywności dotychczasowych rozwiązań. W szczególności zwracam uwagę, iż nigdy nie otrzymywałem od Pana Ministra informacji wskazujących na problemy w funkcjonowaniu Państwowej Inspekcji Sanitarnej na terenie województwa lubelskiego. Wyłączenie wojewódzkich inspektorów sanitarnych z grupy organów rządowej administracji zespolonej odbywało się już dwukrotnie i każdorazowo, z uwagi na problemy związane z centralnym nadzorowaniem niewielkich jednostek znajdujących się w każdym powiecie, powracano do tradycyjnego podporządkowania wojewodom, którzy co istotne są przedstawicielami Rady Ministrów w województwie.</p> <p>Co więcej, celem funkcjonowania rządowej administracji zespolonej jest możliwie optymalna koordynacja wszystkich służb. Wyłączanie poszczególnych organów osłabi niewątpliwie możliwości działania wojewodów, zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych. Proponowana zmiana ograniczy kompetencje wojewody w zakresie zapewniania współdziałania wszystkim jednostkom organizacyjnym administracji rządowej i samorządowej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Vide stanowisko w lp. 5, 6, 8, 9 i 15.</p>

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			<p>działającym na obszarze województwa oraz kierowania ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków na zasadach określonych w odrębnych ustawach. Wojewoda koordynuje działalność oraz prowadzi nadzór nad administracją zespoloną, który obejmuje sprawy organizacyjne, zapewniając warunki skutecznego jej działania na terenie województwa. Szczególnie jest to istotne w sytuacjach kryzysowych, zdarzeniach nadzwyczajnych i zwalczaniu skutków klęsk żywiołowych, gdzie niejednokrotnie planowanie oraz realizacja współpracy różnych służb zespolonych na terenie województwa pod zwierzchnictwem wojewody przyczynia się do sprawnego reagowania. W reagowaniu na takie zagrożenia służby sanitarno-epidemiologiczne odgrywają bardzo duże znaczenie. Dlatego też zaproponowana zmiana wpłynie na osłabienie gotowości administracji rządowej w województwie do zwalczania powstałych zagrożeń oraz doprowadzi do osłabienia roli wojewody, co jest niezgodne z programem Rządu. Działanie takie może także doprowadzić do tzw. „Polski resortowej” i powstania niekontrolowanych przez żaden zewnętrzny czynnik - branżowych struktur korporacyjnych, co dobitnie zostało wskazane w piśmie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w związku z zaproponowanymi zmianami wojewoda, jako organ odpowiedzialny za wykonanie polityki Rady Ministrów w województwie, zostanie pozbawiony wpływu na realizację polityki państwa w terenie w zakresie zdrowia publicznego oraz koordynacji działań dotyczących zwalczania zagrożeń przez służby sanitarno-epidemiologiczne. Powyższe będzie osłabieniem funkcji</p>	
--	--	--	---	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

			<p>oraz uszczupleniem zadań wojewody i stanowić będzie odchodzić od zasady funkcjonowania administracji zespolonej w województwie.</p> <p>W obecnie obowiązującej ustawie o wojewodzie i administracji rządowej w województwie wskazano, iż wojewoda jako zwierzchnik rządowej administracji zespolonej w województwie: „kieruje nią i koordynuje jej działalność; kontroluje jej działalność; zapewnia warunki skutecznego jej działania; ponosi odpowiedzialność za rezultaty jej działania”. Powyższe nie zmniejsza roli Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego. Pozycja Głównego Inspektora Sanitarnego w obecnie obowiązujących przepisach jest identyczna jak innych organów centralnych zespolonych służb, inspekcji i straży. Wojewoda nie ingeruje w wykonywanie zadań merytorycznych oraz nadzór instancyjny nad służbą zespoloną. Ten bowiem wykonywany jest przez właściwe centralne organy administracji rządowej, w tym przypadku przez Głównego Inspektora Sanitarnego.</p> <p>Pragnę także zwrócić uwagę, że funkcjonowanie administracji zespolonej na terenie województwa polega na powiązaniu organizacyjnym organów tej administracji wyróżnionych przedmiotem działania, należących do różnych działów administracji rządowej, pod kierownictwem wojewody - przedstawiciela Rady Ministrów w terenie - jako jednego organu o kompetencji ogólnej.</p> <p>Takie usytuowanie wojewody w systemie administracji zespolonej ma na celu lepszą koordynację działań oraz unikanie dublowania kompetencji, a także redukcję kosztów administracji.</p> <p>Biorąc powyższe negatywnie opiniuję przedstawioną w projekcie ustawy propozycję aby państwowy wojewódzki i państwowy powiatowy inspektor sanitarny stały się organami niezespolonej administracji rządowej.</p>	
--	--	--	---	--

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej
(poprzedni tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw)**

Projekt ustawy uzyskał negatywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego ze względu na odejście od idei decentralizacji – idei zespolenia służb i straży na poziomie lokalnym.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia

w sprawie Wojskowej Inspekcji Sanitarnej

Na podstawie art. 22w ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) siedziby i właściwość miejscową organów, o których mowa w art. 22n ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwanej dalej „ustawą”, oraz tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną;
- 2) wzór legitymacji służbowej organów, o których mowa w art. 22n ust. 1 ustawy;
- 3) wykaz dodatkowych kwalifikacji mających zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w art. 22o ust. 3 pkt 2 ustawy.

§ 2. 1. Wojskowa Inspekcja Sanitarna realizuje zadania współdziałając z Państwową Inspekcją Sanitarną i Państwową Inspekcją Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Wojskowa Inspekcja Sanitarna współpracuje z Państwową Inspekcją Ochrony Środowiska, Państwową Inspekcją Pracy, Wojskową Inspekcją Weterynaryjną, Inspekcją Weterynaryjną a także służbą medycyny pracy oraz inspektorami bezpieczeństwa i higieny pracy w jednostkach organizacyjnych Ministra Obrony Narodowej, jak również ze służbami wojsk obcych – przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przemieszczających się przez to terytorium – właściwymi w sprawach nadzoru sanitarnohigienicznego, działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej oraz medycyny prewencyjnej.

§ 3. 1. Komendanci oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej realizują swoje zadania, zgodnie z właściwością rzeczową przewidzianą w ustawie, według właściwości miejscowej wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, zwanego dalej „WOMP”.

2. WOMP kieruje komendant.

3. Ustala się następującą właściwość miejscową WOMP:

- 1) WOMP w Bydgoszczy obejmuje obszar województw: kujawsko-pomorskiego, łódzkiego i wielkopolskiego oraz powiatów: drawskiego, wałeckiego i szczecineckiego;
- 2) WOMP w Gdyni obejmuje obszar województw: pomorskiego i zachodniopomorskiego, z wyłączeniem powiatów: drawskiego, wałeckiego i szczecineckiego oraz okręty Marynarki Wojennej;
- 3) WOMP w Krakowie obejmuje obszar województw: lubelskiego, małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego;
- 4) WOMP w Modlinie obejmuje obszar województw: mazowieckiego, podlaskiego i warmińsko-mazurskiego;
- 5) WOMP we Wrocławiu obejmuje obszar województw: dolnośląskiego, lubuskiego, opolskiego i śląskiego.

4. Komendanci przedstawiają Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego analizę i ocenę stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 22m ust. 1 ustawy, na obszarze ich działania, raz na rok, w terminie do końca stycznia następnego roku.

§ 4. Badania i analizy, w zakresie określonym przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, wykonują laboratoria i pracownie WOMP.

§ 5. Dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w art. 22o ust. 3 pkt 2 ustawy, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia

§ 6. Wzór legitymacji wojskowego inspektora sanitarnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.¹⁾

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

---

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie organizacji oraz warunków i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną (Dz. U. poz. 872 oraz z 2015 r. poz. 810), które traci moc z dniem 1 stycznia 2020 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. ...)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia opracowany został w związku z potrzebą dostosowania przepisów rozporządzenia do rozwiązań zawartych w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. ...). Nowelizacja ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...), zwanej dalej „ustawą”, usankcjonowała faktyczne kompetencje organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej (MON) oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez MON ze szczególnym wyróżnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których MON jest podmiotem tworzącym lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa. Ponadto nowelizacja ustawy reguluje kwestie dotyczące organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej i ich kompetencje w zakresie działania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Powyższa problematyka jest obecnie uregulowana w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie organizacji oraz warunków i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną (Dz. U. poz. 872 oraz z 2015 r. poz. 810). Nowe rozporządzenie zastąpi rozporządzenie obowiązujące i dostosuje dotychczasowe przepisy do nowego stanu prawnego uwzględniając zmiany wynikające z nowelizacji ustawy.

W związku z powyższym, uwzględniając nowe przepisy ustawy, w rozporządzeniu dostosowano przepisy dotyczące realizacji zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną do zmieniających się potrzeb w zakresie sprawowanego nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Proponowane przepisy rozporządzenia określają właściwość miejscową wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej (WOMP) dostosowując do potrzeb Sił Zbrojnych odpowiedzialność terytorialną WOMP Bydgoszcz i WOMP Gdynia, co pozwoli na właściwe zabezpieczenie sanitarne przez wojskowy ośrodek medycyny prewencyjnej jednostek będących na zaopatrzeniu logistycznym jednego wojskowego oddziału gospodarczego. Ponadto modyfikacji ulegają również przepisy dotyczące przesyłanej przez wojskowe ośrodki medycyny prewencyjnej analizy i oceny stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 22m ust. 1 ustawy. Projekt rozporządzenia doprecyzowuje również uprawnienia wojskowych inspektorów sanitarnych w zakresie wykonywanych czynności nadzorczo- kontrolnych jak również udziału Żandarmerii Wojskowej w realizacji przedsięwzięć w

sytuacjach zagrożenia sanitarnego i epidemicznego. Wojskowi inspektorzy sanitarni, wykonując swoje zadania posługują się legitymacją wojskowego inspektora sanitarnego, która ma formę papierowej książeczki, przez co jest dokumentem nietrwałym, natomiast nowy wzór legitymacji określony w projekcie rozporządzenia posiada formę karty identyfikacyjnej ze zdjęciem. Zakładanym celem rozporządzenia jest osiągnięcie optymalnego poziomu zabezpieczenia sanitarnego jednostek organizacyjnych podległych MON oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez MON ze szczególnym wyróżnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których MON jest podmiotem tworzącym lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu MON. Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. – tak jak nowelizacja ustawy.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej w sprawie Wojskowej Inspekcji Sanitarnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Minister Obrony Narodowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Główny Inspektor Sanitarny WP- płk Tadeusz NIEREBIŃSKI tel. kont. 261 873 044</p>	<p>Data sporządzenia 8.10.2019 r.</p> <p>Źródło: Art. 22w ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...)</p> <p>Nr w wykazie prac MON:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zmiana ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej sankcjonuje faktyczne kompetencje organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, w tym spółek utworzonych przez te jednostki, w urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej, w podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej a także w jednostkach Służby Wywiadu Wojskowego i Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Organizacja, warunki i tryb wykonywania zadań jest obecnie uregulowany w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie organizacji oraz warunków i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną (Dz. U. poz. 872 oraz z 2015 r. poz. 810). Jednak, w związku z potrzebą dostosowania przepisów rozporządzenia do rozwiązań zawartych w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. ...) niezbędna jest zmiana obowiązującego rozporządzenia zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 22w ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Nowe rozporządzenie zastąpi rozporządzenie obowiązujące i dostosuje dotychczasowe przepisy do stanu prawnego wynikającego z nowelizowanej ustawy, w zakresie siedzib i właściwości miejscowej organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz trybu wykonywania zadań przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (WIS) a także wzoru legitymacji służbowej organów WIS.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane rozwiązanie pozwoli na dostosowanie dotychczasowych przepisów do nowego stanu prawnego z uwzględnieniem zmian wynikających z nowelizowanej ustawy oraz pozwoli na osiągnięcie optymalnego poziomu zabezpieczenia sanitarnohigienicznego i osłony przeciwepidemicznej w jednostkach resortu obrony narodowej .

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
żołnierze służby czynnej		Informacje ogólne MON	Beneficjenci ustawy
funkcjonariusze Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;		Informacje ogólne MON	Beneficjenci ustawy
Żołnierze wojsk obcych i personel cywilny, przemieszczający się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywający na tym terytorium.”;		Informacje ogólne MON	Beneficjenci ustawy

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy proces legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Obrony Narodowej. Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										Łącznie (0-10)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na dochody i wydatki budżetowe oraz sektor finansów publicznych. Przedmiotowa regulacja nie spowoduje konieczności poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na ww. pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wraz z wejściem aktu prawnego w życie – 1 stycznia 2020 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Obrony Narodowej
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

**DODATKOWE KWALIFIKACJE MAJĄCE ZASTOSOWANIE
W REALIZACJI ZADAŃ WOJSKOWEJ INSPEKCJI SANITARNEJ**

1. Dla wojskowych inspektorów sanitarnych, którzy są lekarzami lub lekarzami dentykami:
  - 1) uzyskanie w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach specjalizacji lekarskiej bądź odpowiednio lekarsko-dentystycznej lub ukończenie studiów podyplomowych w jednym z zakresów związanych z:
    - a) analityką medyczną,
    - b) chirurgią ogólną,
    - c) chorobami wewnętrznymi,
    - d) chorobami zakaźnymi,
    - e) diagnostyką laboratoryjną,
    - f) dermatologią i wenerologią,
    - g) endokrynologią,
    - h) epidemiologią,
    - i) higieną i epidemiologią,
    - j) laryngologią,
    - k) medycyną kolejową,
    - l) medycyną lotniczą,
    - m) medycyną morską i tropikalną,
    - n) medycyną pracy,
    - o) medycyną przemysłową,
    - p) medycyną ratunkową,
    - q) medycyną rodzinną
    - r) medycyną sądową,
    - s) medycyną sportową,
    - t) medycyną transportu,

- u) mikrobiologią,
- v) okulistyką,
- w) onkologią,
- x) organizacją ochrony zdrowia,
- y) położnictwem i ginekologią,
- z) psychiatrią,
- za) pulmonologią,
- zb) radiologią,
- zc) toksykologią,
- zd) zdrowiem publicznym lub

2) posiadanie stopnia naukowego w dziedzinie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu.

2. Dla wojskowych inspektorów sanitarnych, którzy posiadają tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera lub inny równorzędny:

1) odbycie specjalizacji mającej zastosowanie w ochronie zdrowia lub w dziedzinie pielęgniarstwa lub ukończenie studiów podyplomowych w jednym z następujących zakresów związanych z:

- a) analityką medyczną,
- b) bromatologią,
- c) bezpieczeństwem i higieną pracy,
- d) diagnostyką laboratoryjną,
- e) epidemiologią,
- f) epizootologią i administracją weterynaryjną,
- g) fizyką medyczną,
- h) genetyką,
- i) higieną pracy,
- j) higieną radiacyjną i radiologią,
- k) higieną środowiska,
- l) higieną zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego,
- m) higieną żywności i żywienia,
- n) mikrobiologią,
- o) ochroną środowiska,
- p) organizacją ochrony zdrowia,

- q) organizacją i zarządzaniem w ochronie zdrowia,
  - r) pielęgniarstwem epidemiologicznym,
  - s) pielęgniarstwem chirurgicznym,
  - t) pielęgniarstwem psychiatrycznym,
  - u) pielęgniarstwem rodzinnym,
  - v) pielęgniarstwem w ochronie zdrowia pracujących,
  - w) pielęgniarstwem zachowawczym,
  - x) promocją zdrowia i edukacją zdrowotną,
  - y) promocją zdrowia,
  - z) radiologią i diagnostyką obrazową,
  - za) radiologią i pomiarami promieniowania,
  - zb) toksykologią,
  - zc) toksykologią żywności,
  - zd) weterynaryjną diagnostyką laboratoryjną,
  - ze) zarządzaniem i organizacją w ochronie zdrowia,
  - zf) zarządzaniem kryzysowym,
  - zg) zdrowiem publicznym,
  - zh) zdrowiem środowiskowym lub
- 2) uzyskanie stopnia naukowego w jednym z następujących zakresów:
- a) nauk medycznych,
  - b) nauk o zdrowiu,
  - c) nauk weterynaryjnych,
  - d) nauk rolniczych w dziedzinie biotechnologii, ochrony i kształtowania środowiska, technologii żywności i żywienia.

MINISTERSTWO
OBRONY NARODOWEJ

WOJSKOWA
INSPEKCJA SANITARNA

Legitymacja nr .....

zdjęcie

.....
(podpis)

.....
(stopień wojskowy, imię i nazwisko)

.....
(stanowisko służbowe)

.....
(nazwa jednostki)

Na podstawie rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie organizacji oraz warunków i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną (Dz. U. poz. 872) legitymujący się, w związku z wykonywaniem zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, ma prawo wstępu na teren obiektów podległych Ministrowi Obrony Narodowej na obszarze:

.....

.....

Legitymacja ważna do: .....

**GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY
WOJSKA POLSKIEGO**

mp.

.....
(podpis)

Warszawa .....

Ważność legitymacji przedłużono do:

dnia ..... 20.... r.   mp.

.....
(podpis)

dnia ..... 20.... r.   mp.

.....
(podpis)

dnia ..... 20.... r.   mp.

.....
(podpis)

dnia ..... 20.... r.   mp.

.....
(podpis)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

Na podstawie art. 221 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwaną dalej „Inspekcją Sanitarną”:
  - a) na terenie jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz urzędów obsługujących organy podległe temu ministrowi lub przez niego nadzorowane,
  - b) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz pracowników jednostek, o których mowa w lit. a;
- 2) wzór:
  - a) legitymacji służbowej Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwanej dalej „legitymacją”,
  - b) upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych, o których mowa w art. 22h ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwanej dalej „ustawą”.

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1540).

§ 2. 1. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje Inspekcją Sanitarną przy pomocy Inspektoratu Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz reprezentuje ją na zewnątrz.

2. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może upoważniać pracowników Inspektoratu Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, do podejmowania w jego imieniu czynności w określonych sprawach.

3. W razie stwierdzenia istotnych uchybień sanitarnych w kontrolowanej jednostce, mogących mieć wpływ na stan zdrowia lub życie, inspektor sanitarny ma obowiązek zawiadomić o stwierdzonych uchybieniach kierownictwo kontrolowanej jednostki oraz jednostkę albo organ powołany do sprawowania nadzoru nad tą jednostką.

4. Szczegółową organizację i zakres zadań Inspekcji Sanitarnej określa statut.

§ 3. 1. Upoważnienie do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych, o których mowa w art. 22h ustawy, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu, który wystawił upoważnienie;
- 3) datę i miejsce wystawienia upoważnienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego pracownika oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) zakres upoważnienia;
- 6) termin upływu ważności lub okres, na jaki udzielono upoważnienia;
- 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji.

2. Wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Dokumentem uprawniającym do wykonywania zadań Inspekcji Sanitarnej jest legitymacja.

2. Legitymacja upoważnia do:

- 1) wstępu do wszystkich jawnych i otwartych obiektów stacjonarnych i ruchomych należących do organów i jednostek, o których mowa w § 1 pkt 1;
- 2) uzyskania przepustki do zamkniętych obiektów stacjonarnych i ruchomych należących do organów i jednostek, o których mowa w § 1 pkt 1;

3) uzyskania przepustki, po okazaniu właściwego poświadczenia bezpieczeństwa, do stacjonarnych i ruchomych obiektów należących do organów i jednostek, o których mowa w § 1 pkt 1, gdzie są wytwarzane, przetwarzane, przechowywane lub przekazywane informacje niejawne.

3. W przypadku pracowników Inspekcji Sanitarnej dokumentem uprawniającym, oprócz legitymacji, jest wydane przez Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji upoważnienie do czynności kontrolnych i wydawania decyzji.

4. Wzór legitymacji określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. W celu zapewnienia realizacji zadań przez Inspekcję Sanitarną kierownicy jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit a, przekazują Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub właściwemu inspektorowi sanitarnemu niezbędne informacje o podległych jednostkach organizacyjnych dotyczące terenów, obiektów i urządzeń, których stan sanitarnohigieniczny może mieć wpływ na zdrowie i życie funkcjonariuszy i pracowników.

2. Kierownicy jednostek, o których mowa w ust. 1, każdorazowo informują o rozpoczęciu działalności przez podmioty zewnętrzne na terenie obiektów, o których mowa w § 1 pkt 1.

3. Jeżeli jest to związane z dostępem do informacji niejawnych, Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Komendantem Służby Ochrony Państwa oraz kierownikami innych jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, może, w drodze odrębnych porozumień, ustalać szczegółowe zasady, zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz sposób dokonywania kontroli sanitarnych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.²⁾

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

---

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 lutego 2019 r. w sprawie wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 411), które traci moc z dniem 1 stycznia 2020 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...), zwanej dalej „ustawą”, mająca m.in. na celu określenie w ustawie zasad i struktury organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwanej dalej „PIS MSWiA”, spowodowała konieczność wykonania upoważnienia zawartego w art. 221 ust. 1 ustawy.

Obecnie kwestie dotyczące zasad działania i organizacji PIS MSWiA są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie organizacji oraz zasad i trybu wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. U. poz. 291).

Projektowane rozporządzenie w stosunku do obowiązującego rozporządzenia różni się tym, że regulacje dotyczące podstawowych zasad organizacji i funkcjonowania PIS MSWiA, w tym właściwości rzeczowej i miejscowej organów administracji oraz jej specyficznych zadań zostały przeniesione do ustawy. Proponowane rozwiązania nie wprowadzają istotnych zmian w zakresie organizacji i funkcjonowania PIS MSWiA, a stanowią w rzeczywistości przeniesienie obowiązujących regulacji – zawartych w ww. rozporządzeniu, dotyczących podstawowych zasad organizacji i funkcjonowania PIS MSWiA, do aktu rangi ustawy.

Proponowane rozwiązania obejmują m.in.:

1) dostosowanie aktualnej nazwy urzędu oraz organów PIS MSWiA, w związku z utworzeniem resortu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;

2) usunięcie regulacji dotyczących właściwości rzeczowej i miejscowej organów, podstawowej organizacji i zasad funkcjonowania PIS MSWiA, w tym podstawowych wymogów stawianych państwowym inspektorom sanitarnym MSWiA;

3) określenie w załącznikach do rozporządzenia wzoru legitymacji służbowej oraz upoważnienia dla pracowników PIS MSWiA.

Efektom powyższych zmian będzie ujednolicenie oraz doprecyzowanie kwestii organizacji oraz zasad i trybu wykonywania zadań przez PIS MSWiA analogicznie do rozwiązań przyjętych dla Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Wojskowej Inspekcji Sanitarnej MON.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. – tak, jak nowelizacja ustawy.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Waldemar Wierzba, Dyrektor Departamentu Zdrowia MSWiA, tel. 22 315 20 84</p>	<p>Data sporządzenia 8.10.2019 r.</p> <p>Źródło: art. 22l ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...)</p> <p>Nr w wykazie prac MSWiA:</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wykonania delegacji zawartej w art. 22l ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...), która nakłada na ministra właściwego do spraw wewnętrznych obowiązek określenia w drodze rozporządzenia trybu wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (zwaną dalej: „PIS MSWiA”):

- 1) na terenie jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz urzędów obsługujących organy podległe temu ministrowi lub przez niego nadzorowane, podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
  - 2) w stosunku do pracowników jednostek, o których mowa w pkt 1, oraz funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa
- a także wzoru legitymacji służbowej PIS MSWiA oraz upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozporządzenia, które określi szczegółowe uprawnienia Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie organizacji oraz zasad i trybu wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. U. poz. 291).

Nie przewiduje się wprowadzenia istotnych zmian w zakresie organizacji i funkcjonowania PIS MSWiA. Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika z faktu przeniesienia obowiązujących regulacji – zawartych w ww. rozporządzeniu, dotyczących podstawowych zasad organizacji i funkcjonowania PIS MSWiA, do ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na charakter projektowanej regulacji nie ma konieczności dokonywania analizy porównawczej z rozwiązaniami z innych krajów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowa Inspekcja Sanitarna MSWiA			Określenie uprawnień i trybu wykonywania zadań przez PIS MSWiA

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy proces legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ..... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane zmiany nie wywołają dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☒ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane jest wejście w życie rozporządzenia z dniem 1 stycznia 2020 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR
UPOWAŻNIENIA DO CZYNNOŚCI KONTROLNYCH
I WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH

**GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

ul. Wołoska 137, 02-507 WARSZAWA

Warszawa, ... r.
(data wystawienia upoważnienia)

UPOWAŻNIENIE Nr .../...

Na podstawie art. 22h ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 i ...) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia ..... r. w sprawie Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. ...) upoważniam Panią/Pana ..... nr legitymacji służbowej ..... stanowisko ..... do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji ..... administracyjnych ..... dotyczących .....

(zakres zagadnień sanitarnohigienicznych będących przedmiotem upoważnienia)

Upoważnienie jest ważne jedynie przy równoczesnym okazaniu legitymacji służbowej.

Termin ważności upoważnienia upływa z dniem ..... r.

.....
(podpis wydającego)

Załącznik nr 2

**WZÓR LEGITYMACJI PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI SANITARNEJ MINISTERSTWA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

Strona 1

**LEGITYMACJA PAŃSTWOWEJ
INSPEKCJI SANITARNEJ
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI NR**

**MSWiA
PAŃSTWOWA INSPEKCJA
SANITARNA**

stanowisko:

imię (imiona)

nazwisko

numer ewidencyjny PESEL

data ważności

Hologram
godła
państwowego lub
pieczęć urzędowa

Podpis wydającego

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
Kod literowo-cyfrowy:

Strona 2

Opis:

Legitymacja dwustronna, foliowana.

Wymiary: 10 cm x 7 cm.

Tło niebieskie.

Na pierwszej stronie napis: „MSWiA Państwowa Inspekcja Sanitarna” – jasnoniebieski.

Na drugiej stronie napis: „Rzeczpospolita Polska” – biały.

Pozostałe napisy: kolor czarny.

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1236.2017 / 19 / MM
dot.: RM-10-157-19 z 16.10.2019 r.

Pan Tomasz Szczegielniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej
Inspekcji Sanitarnej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa
Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z upoważnienia Ministra Spraw Zagranicznych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
Pan Łukasz Szumowski
Minister Zdrowia